

Handwritten text in Arabic script, arranged in two columns. The text is very faint and difficult to read, but appears to be a list or a series of entries. The right page is blank.

خانی کونهن بقلب زاکر
ای شکر توجو هر از باقی
ای واحد بی شریک همنا
ای باقی بی زوالی دائم
ای خالق ارض آسمانی
ملک ملک و فلک بچارک
سجانت کما خلقت
هر چیکو ته چیکو ای بگو کار
اونه صد فید پد میری
هر هفته مثال در غلطان
باری بدوی ز بان شاکر
ولی ز کدته صیقل از چنانی
ای واحد بی نظیر بیکتا
وی هادی بی فنا فی قاریم
وی خالق جمله انس جان
باجمله ته چیکو تبارک
احسننت کیف ما فعلت
هر یک رحمتی طخوه راسر وار
در روی شفق تاری
هر شش جهت چهره ارکان

هر سه و لد بیت پدمو لید
لوح و قلم ثوابت و عرش
ظاهرا کون او قدر صنایع
هر یک ز عدم کون ته پیدا
فی جمله چه اول چه آخر
هر یک ز ته را و بونه مظهر
بی حسن ته نینه و از وجود
حکم او باطن و ظاهر
نیت تجز و تمکن
کو یا همی حکم تو جان
حسانت زینت احبب ان
غبار و سما در کل مقالید
حیوان نبات معدن فرشت
پیدا کون او قدر پدید
ابداع کون ته بی هویدا
القصد چه مؤمن و چه کافر
اثر تک روان تو بوی مظهر
بی نور ته نینه و از نمود
قدرت او غائب و حاضر
آما تو دیوار کی نوطن
کو یا همی شهر کن تو خان
ر شکایتی غیر تار فیان

مَبْلَا بِنَه غَايِشَقَانِ دِ كِشْتِ
 شَرِيبِن تَه كِرْدِ شَكْرِ لِبَرِ وِ پَرِ
 لِبَلِ تَه كِرْدِ بِلَالِ قَسِي
 يوسوف تَه چَرَامَا ز لِجَا
 نَبَاوَفَرِ نَا زِ پَرِ وِرِ كِرْدِ
 بَالَايِ بَلَنْدِ تَه دَا بَه سِرْوَانِ
 صُورِ كَلِ تَه كِرْدِ شَرِ خَارِ پِيدَا
 خُوشِ رَنَكِ تَه دَا كِيَا هِ صُورِ
 رُونَا هِي تَه دَا سِرِ شِمَالَانِ
 مَحْبُوبِ تَه چِي كِرْدِ دِ لَكِشِ
 اَوْعِشَفِ مَحْبَانِ دِ رِلْدِ
 دَرِ دِي نَبِيَه دِلِ رُ بَدِ رَا اِسْتِ
 فَرِهَادِ رَا شَكِ اَوْ شَكْرِ پَرِ
 رَا بِيِنِ بَتَه رَامِ بُولُوسِي
 وَا مَقَرِ تَه كَا اَكْهَانِه عَزْرَا
 اَوْزِي تَه رُ مَهْرِ مَشْتَرِي كِرْدِ
 پَابَنْدِ بِلَا تَه دَا تَرْوَانِ
 بِلْبَلِ تَه كِرْدِ نِهَارِ شِيدَا
 خُوشِ رَنَكِ تَه دَا نَوَايِ بِلْبَلِ
 پَرِ وَا نَه تَه كِرْدِ بَعْجِشِفِ نَالَانِ
 مَجْرُوبِ تَه پِي كِرْدِ مَسُوشِ
 اَوْزِ لِفِ سِلَا سِلِ مَمْلِكِ ا

آيانه تَه چِي كِرْدِ مَكْرُورِ
 هَسْبِ تَه بَرِيَقِ كِرْدِ مَعَادِلِ
 اَنِبِنِه لِبِيَسِ طُورِ طِبَانِ كِرْدِ
 آيِيَنِ رُ وَا نِ وِ بَه كُورِ اَفِ
 نَقِشِ تَه دِ بِيَنِ اَوْ دَا اَفِ
 لِبِ نَشْنِ طَلَبِ دِكُنِ زِلَا اَفِ
 مَقْصُودِ كُورِ بُوْتِ پَشْتَه حَاظِرِ
 طُورِ طَبِ جُورِ مَاشَكِرِ دِرِ پَرِ
 وِي مَقْصِدِ مَحْتَصِرِ دِ بِيَنِ
 مَقْصُودِ مَرِ دِلِ تُو شَا اَفِ
 هَجِي تَه دِ قِي بِيَه بِي ضِلَا اَفِ
 حَسَاخُورِ دِ وَا نِ تَه كِرْمُصُورِ
 اَنِبِنِه تَه چِي كِرْدِ مَقَابِلِ
 دَا فِكِ تَه لِبِيَسِ كُورِ قِيَا زِ كِرْدِ
 اَوْعِكِسِ رُ وَا نِ وِ بَه كُورِ اَفِ
 نَا كُنِ حَزْرِي رَا اَوْ وِ دَا اَفِ
 وِي دَا نَه وِ دَامِ زِ لِفِ خَالِي
 وِي مَقْصِدِ بَكِنِ جَمِيعِ خَا طِرِ
 هَجِي دِ بِيَهِنِ اَوْ وِي دِ بِيَهِنِ
 پَابَنْدِ دِ بِنِ كَلِكِ دِ بِيَهِنِ
 اَمَانِ تَوِ تَضِلِ مَنِ تَشَا اَفِ
 پَابَنْدِ دِ كِي بِنِ لِفِ خَالِي

المعبود

هَجِي كَو تَو بِي سَهْدِيَتِ
 حَاضِرِي وَ بِي مَقَامِ مَعْلُومِ
 بِ سَجْدَةٍ اِي حَنَابِ بَارِي
 عِيَرَتِ كَا كَهَانِدَا اَوْجَا
 دَر سِنَا كُو خِفَتِ دَا يَه اِنْدِ
 اَبَلِي فَقِيرِي حَنَابِيَتِ
 هَر وَ شَرِكُو هَزَار طَاعَتِ
 وَ سِي سَجْدِ نَكْر لَعْبَرِ مَعْبُودِ
 وَ بِي سَجْدِ نَبْر لِي شَرِ اِغْيَارِ
 الْقَصْرِ حَكْمَانَةِ اَكَا ه
 صَاحِبِ شَرَفِ خَدَانِ لَوَاكِ
 قِي لِي كُو بِي بَكِي حَنَابِيَتِ
 كُو خَادِمِ وَ يِ رِي كِي مَخْدُومِ
 اَرَمِ كُو قَبْلَه كَا مَحْجُودِ
 اَيَا بِي حَتَّ حَبَانِدَه اَوْجَا
 اَللّهُ وَ جُو مَقَامِ تَقْدِيرِ
 هُنْدِي تَه هَبُودِ كَلِ حَنَابِيَتِ
 لَوِي اَكُو تَه وَ دَا اِسْتِطَاعَتِ
 كِي اَتَه تَر بُو دَرِي خُو مَرْدُو
 قَهْرَانَةِ كَرِه مَخْلُوقِي نَارِ
 قِي نَدْر تَبَارَكِ اِلَلّهِ
 دَر حَقِّ مَه كُو تَه مَا عَرَفْنَا كِ

فردک

خانی

خَانِي بَه نَزَا نِيَا خُوَه دَر حَقِّ
 اَلَا كُو مَكْر مَعِينِ خَدَابِيَتِ
 يَار بِي حَقِّ مَصْطَفِي كِي
 كَرَاهِيَتِ نَه دَوْرَه اَلْحَقِّ
 يَارَاهِ بَر مَرِي مَصْطَفَا بِيَتِ
 خَانِي نَجْوَه رَا تُو اَسْتِنَا كِي
 اَسْتَبْحَابِ دَلِيلِ بَرَهَانِ
 وَ جِب بَلَكَه ذَاتِ كَبْرَا يَا يَه
 وَ يِ وَ اِجِب مَهْ كُنَاتِ بَرِ قَعِ
 بَعْدِ اَوِي قِي بِيَتِ مَبْرَهَنْ
 كَبِي نَه نَسْرِي بِيَتِ فَا شَرِ
 لِي صُنْعَتِ وَ وَ حَكِيمِ دَا نَاهِ
 نَدَبُو كُو بِيَتِ اَوْرَسُو مَكِّ ه
 نَابِي حُو مَكْر وَ جُوبِ اِمْكَانِ
 مَهْ كُنِ بَدَه جَمْعِ مَا سَوَابِيَه
 مَهْ كُنِ وَ يِ شَرِ بُو خُوَه كَرِه مَطْلَعِ
 حَسَا وَ يِ بَدْر كَتَر مَهْ كُنِ
 نَابِيَتِ بِيَتِي رَا نَقِي تَقَارِيَشِ
 نَقِي اَوِي قَادِرِي تُوَا نَا مَا
 لَاتِقَا وَ دِي بِيَارُ قُو مَكِّ

4

هجر کو دیونہ پر رقم بوا
 او اول روح عقل اول
 اما مک وان زهوا تو تصدق
 لے شنگ واحدن بجا رک
 اول بدقی ز حسن سرمد
 او نور بامو عالم الغیب
 او ارواح ز معنی اسپر
 بو اصل اصیل جلد معنات
 همیان بوی تفریح
 ہر اند زمین نہ آسمان بوا
 خلقا فلکا ز بوی ذابو
 لو اول ما خلق قلم بوا
 ہر سبب با اول مقل
 اورنگه اقات بکیرہ توفیق
 تعداد تعداد اعتبار ک
 نور ک بویہ معنی جلد
 بومنتا فضل عالم الغیب
 چپونہ مثلا نبات و شکر
 نفس امارت و نفس خاں
 همیان بوی کر شمع
 او سرور جلد انہیان بوا
 سجد ملکان ز بوی و ابو

اور حمت جلد عالمین بوا
 آدم زمین ماء طابت بو
 پیغمبر جمیع جزو کل بوا
 آدم بخوبہ ہر آقو کل بو
 پیغمبر یاد جلد یاری
 شمس فلکا دی و طاری
 کا فاکہ صورت چہاں
 پیغمبری آخری زمانہ فی
 وی بہر رخ ممکنات واجب
 وی یاد شہی شکل حاجب
 منسوح کرد وی دین ملت
 معلوم کردن علیہ علت
 فکر مرگ و چہاں جمیع کفرہ
 کیش بنو تا خود سفرہ
 خلق کو ہبون نور عری
 تکلیف کنایہ مبردی
 خاقان بخوبہ ہند یو ملکن بوا
 فقہور ز خوانے کار چہن بو
 قیصر بقصویر یا خود قاصر
 حاضر کیر یا د عین با صر
 شاہی عربی علم کو مراکو
 کسری حجر عجب دو طاکو

روم جیش و فرنگ تا تا و
 ناچار کلک بشیو فنا بون
 پتخانه باکوی دشمن
 کافاوی دین گنه آشکارا
 تورات اوان ژ بر کرا کتر
 عیسی و ما و خاندان جیل
 کوی مژده و دم رسول الجید
 دعواه حق بکت بدست از مان
 خوش خلقتم هم رسول هم میر
 ناخاند کسب مدرس عام
 بی خیل حشم بخو چهران کبر
 هر چه کونکر بدین افزار
 حنا کوهنک بدین تبا بون
 آتش که چلکی فکشون
 داو دی وسطی و نصارا
 انجیل ز بور چو ژ از سر
 مجنا و عی و کربو حی تریل
 وی پامه بی بناق احمد
 دست وی سیف و دژ بقرآن
 پر حکمت هم کتاب هم شیر
 بی مال مثال صاحب انعام
 بی طبل عالم چهمان صدا کبر

هر چه زدی مکر لهر او بفا
 بی خیمه و بار کار ایوان
 هندی کوش پیشقه با خبر بوا
 سه دانه دکت زوی لعدان
 کوینده و بون دکله جادات
 بیک نوع نماز حیوان
 الا کوهنک ژ ابن آرد مر
 القصه وارض آسمانات
 نین برفتاوی تشنگ
 اولی و مدوی و امتا خوه
 و ز عا و و رنگ و بین قوی کور
 لشکر جنود لم ترو بفا
 عوران و دال سرو سروان
 او چید ز پیشقه با بصر بوا
 فکرار بهیت صد جنردان
 بون بند و بون دکله نباتات
 شنباه بنو تاوی ایمان
 بون در خور آتش جهنم
 حاصل و جمیع انس جانان
 ثابت زوی زیده ترمه شنگ
 ممتاز کرن بهمتا خوه
 شرعای طراط مستقیم کور

عالم همی شه ابنیا نه
دعوت کر یا بید و اجابت
او پول اگر چه بون بهمانه
بی چله و خرد و تما من
کوفانجه صرفه بی کمانه
نقدیمه سپینه کم بهایه
صفریه صوره آشکاره
کردی بیاضرب منقوش
محبوب بکونه نام زاده
عابد همی بیکف او لیانت
بواسطه فضای حاجت
یک رونه و صاف به بهانه
مقبول معاملا لکما عوامن
زیر بنیه به پین سید مانده
بی سکه شاه شهر وایه
زیف نینه بین کو کم عیاره
ندما و بهی رواج مغشوش
لوجت سپاه نامرا ده
بی ضرب قبول پادشاهان

قرطاسپامه بی پناهان

معلوم لب کلک علیجات
مقبول لب کلک حکیمان
مسموع نکر جمع ادراک
میری کو بناق میرزایه
محضانظر اوی کما به
قلبید ز غل دکت بلوری
صد بار هین فلوس احمر
ادق دکت بقهر ادق
پادشان دکت و کاسیران
ز نکلین دکتین بدست بخت
اکبر ز نوجها مبارک
مرغی دل مردیه پرواز
دم شربت بلبلان پناالت
که شبه عنادلان بکالت

آهان کوفری بکت سحرگاه
 صد خجسته دل ز بر بکر بن
 شکوید به شکوفه زخاران
 صور کل بکرین به اشک شبنم
 ساقی بد من شراب کلکون
 دانش خسته بر و محسبت سینه
 نشویش بچین ز قلب محزون
 بی کیف نشیم چو از بیم
 بد حال بیم سران بدردم
 تشبیه فی بکم ترسم
 واکشف بیوز من کرامات
 همواره دکلانیم بهمه
 سوسن بزبان باخترین
 خفت زیند بیند می هزاران
 بلبل بکنن لودغم هم دم
 بی دنگ دق صدق قانوت
 شاهی بچقن جو غم نه بیند
 دیسا بیم از تر نو دگر کون
 دیوانه بیم دران بر سر م
 بی قال ز با طغی خبر دم
 طوطی صفت از بکم تکلم
 مشهور بین ز من مقالات

شعبه ز مقام دل باوان
 بی دنگ ز عور دل باهنگ
 مانند رباب بی کمانچه
 زبزه بیت نوامر عشق
 ساز مرد دل کل بزیر و نیم بیت
 شرم غم دل بکم فاسانه
 نغمه ز پرده در بیم
 معلوم بو بن حبیب عاشق
 در مات بکم از اوان دو اکم
 دردی دردی می حکر ریش
 وی پرده کیا عقیقه مستور
 کلکشت بکن کوزشت شهناز
 صد دنگ صد بدم و کجنگ
 دنگ ز دقامه بی طپا نچه
 رقا صو بیت لایح نه طاق
 سازنده عشق زین هم بیت
 ز نیق می بکم دیهانه
 ز نیق می ز نوقه بیم
 ای روه و ک طیب حازق
 ز نیق می ز نوقه مرا کم
 ز بنا ز درون دل جفا کیش
 وی پر کنه ز نغمه دور

مشهور بکم بطرز اسلوب
اثر نکه بکم ز نوسر افراز
دلبهرای بکم کسری
همدرد بکن صفای توان
خلفی گوئید سینه و ز دل صاف
بالجمله بکن ز بومه تحسین
خلفی گوئید محبتی و گو گوین
داین حکایتی بکن گوش
هندک بگردین بجان سماجی
لی هفتی دگرد ز مستعدان
آونامه اگر خراب اگر قبیح

نور بار به طفله نور سپیده
لمن زوزان نکو تمتع
نور سینه حدیقه در قواره
نور بار اگر شیرین اگر طلال
من هفتی هیه ز اهل حالان
اومیوه اگر نه آب دار
او طفله اگر نه ناز سینه
اومیوه اگر نه پیر کنزینزه
محبوب لباس و گوشواره
الفاظ معانی عبارات
موضوع مقاصد حکایت

هر چند زین قوی کز پیده
مانند دزان بکن تسبیح
معصوم عقیقه خانه زاره
مطبوعه ز رنگه نوح اطفال
تفصیح تکلف اوان اطفالان
گرد ما نجیبه او قدر لیکاره
نور بار قوی همن شریسته
او طفله همن قوی عزیزه
ملکی د مین نه مستعاره
انشاء و مبانی و اشارات
مزموز و مناقب روایت

اسلوب صفات معنی لفظ
 في الجملة نتائج و فکرت
 يا رب مده دست خلق ناز
 اميد آوه ز اهل عرفان
 تشيع نکت و کی غیوران
 اصحاب مجال پرده پوشان
 مامول آوه ز اهل رازان
 از پیلویم نه گوهر ایمنه
 که با نجم و گوهر کین ری
 امضا بکون بحر الطاف
 اصحاب غرض گو که بدترین

آفادر و عا شاعران نریزان
 قد ممکنه پیکه ذ قنج برترین
 نقاش صحیفه هر حکایت
 نقاب سبکه مر و اسب
 کیت بقی طرز مر رسم آیین
 لید بقی طرز مر ضرب تریزین
 کوباد شمشک ز مان ساینف
 را بود حکو مناخوه فایف
 اجناس ملله مطیع منقاد
 نسل شاه عرب و امیر و اکراد
 تختی و جزیر و تخت مسعود
 طالع قوی و مقام محمود
 روم عرب و عجم د ف مان
 مشهور بنا فی میر بهتان
 آباء عظام جد و والد
 منوب مسلک لید خالده
 جبار فلک زوی خزر کار
 ز پندده ملک زین دین بو
 نافی امیر زین دین بو

میری ز درازین مو صف
 آثار شجاعا و شاهی
 ماهیت و مردار دنیای
 محتاج سخا و نادر حاتم
 حاتم ز کمال بهمت وی
 عقل هنر و سخا و میدان
 دین داری تو لک و دیانت
 مشهور ز هر یکی خیزد
 وی غیر ز بد مرا می
 انواع نوا و وجوا هر
 زینت ز درازین معرفت
 داکتر ز ماه تا بهما هی
 شایسته و شعاع عقبا
 مغلوب شجاعا و در رسم
 طوره مار سخا و تاخه که طو
 ضبط و نسق و نظام دیوان
 سرداری صوت صیانت
 مکتوب ز هر یکی و فیکت
 پرخیز بود و را مقدر
 الوان نقاشی و زوا هر

مجموعہ ممکنات و مقصود
 حاصل بوی مدعا و مطلوب
 صحتا چرخ ز ناز نینان
 حور بود جنت کک بون
 لیزا و دود مار و لکت
 شهراده دبون لکت و شاهی
 یعنی گوش و سر نثار دعا
 یک سرور باضراکت بو
 را وی و هه گوتمن معما
 یاریم ز دلو هینا ف میر بو
 یک ز پده شیرین ز پاره محبوب
 واجب کرد بون لکت و موجود
 اصل بوی مشرنا و محبوب
 حبت شرم بو ز حور عقبا
 غلمان و حفره کک بون
 نو با و مر بوستان رحمت
 خرسید بون لکت و ما هی
 هم شیر د بون د لا ا ا با
 و هر نافر بر ایست بون
 او حور بناق زین سما
 و هر نافر ز نصف نا و میر بو
 یک روح قلوب حور مقلوب

بک اسیر با ویر ز ریبو
 او حور پیردی بدل بون
 حن رخ وان چوکس ندیو
 لب لعل و سمن غزار گلرخ
 زلفین و مینال طار سبل
 او صور گل سبل و ازاد
 صور گل زخوه رالیس و هسته
 حن خطر رخ ز حفظ بافتن
 کو با کیر بو ز مسک پیر
 خال و نقطه و بیاض حمره
 ابرو ز کمال قوس افلاک
 بک حور با ووی پسر بوا
 لورا کوش نورلم بنزل بون
 زیرا ز جمال سر حدس بوا
 رونق شکنه بنان فسرخ
 خدین ز رنگ روم صور گل
 بشکفته لقد سرو شمشاد
 سبل بجه پیف و اهرسته
 چاکان ز قوی ز سحر کاروت
 رمال فلک تقاطر پیر
 بیت و حجره و طواف حمره
 مشکان بکان ز سیم سماک

سرمایه و حشما جنونان
 صبر هویت و بون و در طرفه العین
 جهنم نما طرف اکلیل
 وسطای لاسنوا به دا شم
 بهر حجید پارخ بنا کوش
 کردن ز د کو بدست لاف
 یان شبته شبیه نبار
 سر پنجه و ناخن مکتا
 خلقه کو و دین او کمر گاه
 ظاهر و کون کو ز ند بازن
 هر چند کو همد و شبیه جان بون
 مرموز و و هشتا عیونان
 کشا فرموز حکمت العین
 کو با لاقف جناب جبریل
 خورشید و خیز منا و قایم
 فی الحال بدر و اژ بو هوش
 قاروریه پر شراب با فی
 یان شمع کانیان حیا
 رنجید و م و خاطر مکتا
 حاضر و کربین ز غور دل آه
 ایدی ند ما کوی و کازرن
 او هر دو و جنون امان بون

هر چند سینه سینه و شش بود
 هر چند سینه و نه نازنین بود
 او هر دو کی در سینه چرخ افغان
 تالان در کون جمار حیوان
 کوئی شریک جواهران مکل
 سینه فصد و اجینه
 او زینت و خمل و قنیت چهل
 کا فاد منین پر در گلوان
 کوشخ و کرملا و میر
 کس نینه نه طایلی جالی
 هین راغب حن لایزالین
 لی زین برخان بیف کس بود
 لی زین ز مثال حور عین بود
 کا فاد منین باغ و راغان
 تالان در کون بنات انسان
 کوئی که ز ندر کان مسلسل
 عارف و مرز ز در دافینه
 از پیش و پس و مین قبل
 والا در کون در دل خلوان
 دو و بیش غف و کفر فقیر
 کس نینه نه راغبی و صالی
 هین طایب قایل ب بطلان

لیکن

لیکن هیهات یقین یکدوست
 فراقا کوهیه ز فرق ناپوست
 هندی بکورد قیصر و دنیا
 مجموع خازنی و قیصر
 دردی در دقائمی و خاقان
 هر چند ز یاد سه بهارین
 حنا دخی سینه و زین
 پیل کوه و کوه پیل موجان
 صد جانور و لو جگر و صوت
 شمر و قران قران پیکه
 صبا و جمال وان غزالان
 فیکدانه خنک متاع کال
 خفا که خیمیا کندر
 لعل کو خاتما سلیمان
 بالجملة بحر حن ناپین
 بوج کوه آتش اشنه
 و نادر کوه حسیض او جان
 خلقی مبدل وان در کون
 نومشتری او چهران پیکه
 صیبات صدای وان دلالان

تجرب و کوش و کلاوی و لای صفا جنانه با نعره صا جواهران با جمال سینه و نینان

د لال صفت کلک صفت شیر
 ز افغان ز نالیان بنوعی شیر
 روشان شقان کلک د نالین
 حنا کو نین چو حد غایت
 نابت ز خو عا شقان بهایت
 لعاشق بالهوس جدا نه
 هن فائد خوار و هن فدانه نه
 جانان طلبین ز بوم جانان
 هن جان طلبین هن بهر جانان
 هن وصل جبین ز تک جبین
 هن در و کزین و کم وزین

عشق عنان و نجامة به سر انجام کلام

دابینه ریه حکایت پیش
 خلقه کو در عشق دل ریش
 صر چند کو به حد و قیاس یون
 عامی و خوارم خواص یون
 لیکن ز خو امید همنان
 صد لایسهی قدس افراز
 هر دو در مقام حین روزک
 هر یک بکلام پینه صوثرک

هر یک بکمال بذر ما هک
 مجموع خرائی و قیصر
 درسی و فائغی و خاقان
 او ز بهی عاشق و طالب
 لیکن بدعا تنو شهادت
 بالجله دخذ منا امیر یون
 سر حلقه روان پریشان لاز
 تاجدین تگوتنی جوانک
 نسل و نسب و حسب بیابن
 باب ز کو تو سکندر
 لورا کو بیتر شبه شربوا
 هر یک بکمال حدش هک
 حنائک خیمیا سکندر
 لعلا کو خاتما سلیمان
 او تری همی طایبین در اغیب
 بلکی به بهی تو روایت
 فی الجمله ز سر هفت خیر یون
 سرتاج اوان پسر ملک حصان
 کو در زمانه پهلوانک
 سر دفتر سروری کز ابنو
 لیکن غضنفر عرابان دگو
 روزا اشرا و هزار مهربوا

تاجدین دو برابر بودی طلاش
 دیم دل در همان دصوتش
 اما فی ز جمله خاص عامان
 لا و ک کر بو بر از بوخوه
 روتر کو آوی بر اندیت
 دنیا لوی نیک ربونه طاری
 انبار فرج شریک و انبو
 هم ز لوی عاشک تمام بو
 چچند برابر آخرت بو
 تاجدین ولدی و نرید پوان
 او هر دو جوان و لیک عا
 مانند و شهباز جماش
 یک عارف و یک چکود کون
 ز او چند بر او باب مامان
 بی از غلطم چیر ز بوخوه
 تشبیه شفا چیر اندیت
 رو تر بو کو لوی دکر توار
 سر کشنده غم بناق هم بو
 نه شبه بر او باب مام بو
 ت د کو د ر فی و آخرت بو
 هم زی خلف و پیر دیوان
 او هر دو د پیکف صا دق

او یار ز دل نه سروری بود
 باری نه به لبه جفا به
 آخر کو اگردنگی و فاجی
 و شبیه مهر منتری بو
 مقصود ز باری و فایده
 اول نه برخوه فی جفا

داستان بیان نفوذ سلطان

خلاق جهان ز فیض قطرت
 بی قالب بی محیط و مقباص
 انجند موطن و ملک بر
 انجند مصنع و مکرر
 حکمت او او همی کارن
 هن مدبر او هنک مدبر
 هن گابن او هنک و اسناد
 بی فلک بوجه قدرت
 بی آلت و بی مشر و مقراض
 اینانه معر ضا وجودی
 کیت نه بمنظر اشهودی
 هن دک دینا سوارن
 هن مقلن او هنک مقدر
 هن مطربن او هنک دجلاد

ہن رُ پست او ہنگ دافوز
 ہن غصہ رفتن و نغماندوز
 ہن کبہ صو و مشربینہ
 ہن بادشہن ہنگ و نربین
 ہنگ زحر کا طبع
 او تینہ بنقطیا رسیع
 تجدید دکن ز بومہ لے
 کا فا و کو حجت اعتدا لے
 دانای معر کھن سال
 اور نکھہ کو ز بومہ احوال
 کو عادت پیشی زمانان
 او بولھی چہ مکانات
 وقف و کوسسوار خاور
 تحویل د کو دماہ آزر
 عینہ کو دلی برج رسال
 قطا کسندہ ماد مسکن مال
 بالجلہ و چونہ در ز مالان
 حے کو کھنٹہ پیر کالان
 روزا کو د بویہ عید نوروز
 تعظیم ز بود ما دل افروز

صحا او چن د کو نہ مسکن
 پیدا دمن د کو نہ کلشن
 خاسما عنہ بو کچی د با کو
 القصہ جوا لہر ناد ر
 تیکدا د مزین و مسلبر
 تفریح تیکدا لفریح مرخص
 لیکن نہ بہ تہمت و بہ منت
 بلای بطریق شرع کنت
 لورا کو اوان غرض ز کشتی
 مقصود ز چو بنا بدستہی
 او بوجہ طالب چہ مطلوب
 یعنی دو طرف محب محبوب
 او سرد و جلب کو ہو بہ بین
 کفور د خوہ او شر بو خوہ بین

بدر کتا شہر یانہ بدینے شہر تاسر سال کشتہ

دورا فلکی ز نچہ فیروز
 دیسا کو نما ز نوف نوروز
 منہی بوعی عادت مبارک
 شہری و سپاہت بجا رسک
 بازار و کلات خاف بردان
 تشبیہ ہنرد یان و جہان

صَفِّ صَفِّ دَمِينِ كُوْدَشْتَانِ
 اصنافِ اُمِّ ضِعَارِ وَ كِبَارِ
 هِنْدِكِ بَه پِنَايِ چُونِه بَاغَانِ
 هِنْدِكِ تَبِيئِي وَ بَكْرَتِ
 رَابُونِ قَه خَانِمِ وَ خَوَابِينِ
 حَوَارِنِ كِه مَسْكُونِ خَوِ حَبْتِ
 دوشيزه وَ دَخْتَارِ وَ آلَانِ
 اَرَابِ كَواعِبِ دِعْدَرَا
 اصْحَابِ وَ قَارِشِ لَطِيفِ رُخِ
 وَ ان لِيكِ تَكْرِنِ مَتَاعِ بَكِ عَرْضِ
 سَوْدَا كُو عَشَقِ بُونِ دَبَارِ
 رُو دُو دَخْتِيَه سِيرو كِشْتَانِ
 قَطْعَاهِ نَمَانِ دِ شَهْرِ دِيَا رِ
 هِنْدِكِ بَسُوَارِ چُونِه دَغَانِ
 هِنْدِكِ بَه سَوَالِيْفِ بَه وَ حَدَّتِ
 وَ ان شَرِي تَشَرُّرِ كَلِكْرِي بِنِ
 پِي بَرْدِه دِي مَلَالِ وَ مَنَّتِ هِ
 پَاكِزِه خَرَارِ زَلْفِ خَالَانِ
 مَرْدَانِ مِلِهْتِي دِ زِيْبَا
 اَرَبَابِ مَتَاعِ وَ حَسَنِ دِيَا رِ
 تَجْمِيْنِ تَكْرِنِ بَطُوْلِ وَ الْعَرْضِ
 هَمِ بِالْعِ حَسَنِ هَمِ خَرِيْدَارِ

سرسال

معهور بدل

سَرَسَالِ وَ بَا كِرُو رِ وَ آلَانِ
 سَرَسَالِ لِي سِيْمِ وَ رَاهِ مَعْمُوْرِ
 مَرخِصِ بُونِ نَاوِ شَا قَانِه بَكَلِ كِنْتِ سَرَسَالِ رَغْبَتِ كِرَا وَ انِه بِيَا زَارِ صَا جَالِ
 قَنْدِيْلِ مِيْرِ دِيَا رِ رَقِ
 سَرَسَالِ كُو بُوْنُو مَعْمُوْرِ
 دَسْتُوْرِ كُو بُو شَرِ بُو وَ شَا قَانِ
 بِنَكِ چُونِه مَعْرُضَا مَرَادِ مِ
 اَلَا كُو تَتِي مَعْمُوْرِ تَا جَدِيْنِ
 بِيْعِي دِي مَالِ كُو بُوِيَه تَحْوِيْلِ
 اسْتَبْرُو كِنْدَسُو دِي بَرَا
 كَا كَلِ كِه بُوْنِه طَرِهِ هِر سَوَا
 صَدْسَالِ وَ جَوَانِ سِيْرِ كَالَانِ
 دِي حِيْه مَقَامِ كِيَا رِ حِيْه مَقَامِ مَحْمُوْدِ
 مِيْرِيَا يَه كُرِهَرِ تَا زِه دَسْتُوْرِ
 رَابُوْنِ مَعْمُوْرِ شَهْرِي عَشْتِ قَانِ
 دِلَاوِ مَر مَقْصِدِ وَ مَرَادِ مِ
 وَ ان رَا زِ خَوِ دَخْتَرَانِه تَشْرِيْبِيْنِ
 اَوِ هِر دُو بِيَا دِ جَامِه تَبْدِيْلِ
 چَنْدِ مَعْجَزَه مَقْرَمِ دِ سَرِ دَا
 بَر حِيْمِدِ كِرِي بُوْنِه زَلْفِ كِي سَوَا

وان کو کربو لباسی نصیر
پوشیده لباس و لبرانی
وان قطب نبت لوان چو تکلیف
سیران و کزین بکرانی

ملک بونا تاجدین و صی بالی و زین

وان هرد و کرب و جامه تبدیلی
ناگه حجابک نماوان
دین در محله مرز کاکان
صد تازه جوان ژ رنگ سوان
پانصد شج و کور لالان
انواع مذکور و مؤنث
هندک داعالپق اکابر
پنوس هندک و سکرول
و قتی و کزین و شریحو ایل
یک خجرت عقل قط نماوان
هرجی کو غرقه و شبا کات
دیباج و بر خرد و بر دان
او چند و قسم پیرک لالان
هندک برهن و هن ملبس
هندک و ادانی اها عن
کاشور پیان و سرو کی هول

سرمست هیک هیک و سرخوش
کو پنده هیک هیک و خاموش
هن جام و ریده و هیک و سرخوش
هندان و کزین فغان فریاد
هریک و مقامکی و کز کون
او هر دو دمک فمان شجر
تاجدین سکته و پیر سار کر
کو او خضری راهی هدایت
وی گو گو و شملو ندر شداد
هرجی کو و سپین او سرخوش
وان کونه ندی کو او چه رنگن
دم نبت هیک هیک و دم کش
همو پنده هیک هیک و مو هوش
هن عقل ر میده هن مشوش
هن بومر ز عقل قید آزاد
هریک بجای یک جگر خون
بون غرقه لجه تفکر
پیر ساخته پیک اختیار
بیشتر و چه بلا پیر نهایت
اپر و لور خلق بونه جلا
في الحال دکن دلی مشوش
وی گو گو کزین زایه شکن

وان کو کو پیش کشش پز او
وی کو کو بزمه و بیاور
وان پرس دگر کو کو بین
هر دو کار بار بون گونا گاه
او هر دو پسر و کی دیکره
یک هیئت شکل یک لباس
سیت ملکن و صور پرینه
وان بهر جان کو او داوطلب
او رنگ کریان جنون و آل
نه فکرم و ضرر نه عقل نه هوش
في الجملة عقل و جان تیر بوز
فانه بخندنگ و خنجرین او
خلفی دگون و کی بلیو
و ابو خوه بر دی دست هیلین
دین کوز محض قدره الله
تا بنده شکل شاه اختر
امادوی شهر رنگ ناسن
نه باجن او مشرینه
دیدن دیوجان و دان شباهت
ایدر قنبور عقل الله
کیر بوز نه بسز مین مد هوش
في الحال ز دور فیه هر دو کیر بوز

وان هر دو فرشته بر دگر
مه پاره نه لیکن آفتا بین
تشبیه بصید نیم بسمل
ناچاره بزین سر شکاران
زانین کو صید سر سینه
و سلطان نظن کین بدقت
الفصده ز حین فان خالان
سار دل کید بهیق تعلق
مشکوف طریق آشنای
دین د و ملک زیاده دلدان
دلداره نه لی جگر کبابین
په شبه گمانه حال مشکل
فکرینه رخی دوان نکادان
سرخیل سپاه و دلبزینه
وان هانه قلب رحمدقت
رحمک کت قلب وان روان
فولرخ وان بهیق تعلق
روحان فنکین شرف جلاله

نوع دیگر و لم ایضا

بک رنگو و صرف عالم غیب
ظاهر دیوی کریمه اتحاد لاریب

حَبِي وَه كِدِين بَهْفِ طَلَبَارِ
 تَه كُو كُوچه قَالِب چه مَقَاوِب
 بچه شَبَه بَكِن چه تَن چه اِرَوَاح
 حُبَادِ دِلَانِ دِ كُو عَدَاوَت
 نَسَبِ اَوَهَادِ تَن عَدِمِين
 لَو رَا كُو حَبُو دِ جَانِ مَجْنَد
 هِن مَو تَلَف هِن كِ مَخَالِف
 وَا نِ مَو تَلْفَانِ بِي كَفِ الْفَت
 بَعْدِ كُو اَوَانِ كَرِي دِ خُونِ خَا
 اَو هَر دُو بَصْدِ دِلَانِ حَبَانِ
 كَا فِك فِكِ بِنِ لَبِزِ نَا لَانِ
 حَسَدِ وَه كَرِن بَهْفِ كِدِ فِتَار
 هَر جَارِ چَه طَالِبُو چه مَطْلُوب
 اَو مَحْدِنِ چه جَانِ چه اَشْبَاح
 بَعْضَادِ دِلَانِ وَه كُو حَلَاوَت
 لِي كِنِ رُ حَقِيقَا قَدِ اِيْمِنِ
 حَسَبِ نَه دِ عِلْمِ حَقِّ مَحَلَد
 هِنِ مَخْتَلِفِ هِنِ مَو الْاِفِ
 اَخِرُو كَرِن نَمَاجُو كَلَفَت
 كَا فَاوِدِ دِ بِيْتِنِ اَو بِيْتِنِ
 رُو شَرِيفِ هَر دُو وِر كِرَانْدِن
 بِي لَكِ حَسَبِ لَزِيْفِ خَالَانِ

کوتن عجب

كُوتِنِ عَجَبِ اَو كُجِي دِ كِينِه
 اَو مِيو لِي كِي جِهِي كَهَانِه
 سَوِي دِي چه جُوِي بَارِ كِينِه
 نَادِرِ شِ هِي سِرِ دِ كَلَكُوَرِ
 عَشَقِه كِرِي بُو وَا سَانِ نَه شِيَارِ
 اَخِر كُو كَرِن نَجَا مِيَا عَشَقِ
 وَا نِ فِ كُو بَزَانِ اَو چه اَصْلِينِ
 اَن كَشْتِرِي دِ وَا نِ جَوَانَانِ
 خَا تَمِ نِ اَنَا مَلِيْدِ حَفِ كِشَانِ
 يَاقُوْتِ بِيْمَرِيَانِ كَه مَرِيْدِ
 سَرِ سَالِ خُونِ شِي بَدِ سَتِ بَدِ وَا نِ
 يَاهَرِ مَلَا تَكِيْدِ خُدَا مِيْنِه
 اَفِ كَلِ دِي چه كَلَشِنِ نَمَا نَه
 طَيْرِي دِي چه مَر غَدَارِ كِينِه
 دِي بَهْتِنِ كِرِي خُودِ وَا نِ دِي پَرِ خُونِ
 قَطْعَانِدِ بُونِ رُ خُو خَبَرِ
 حَسَا خَطِ وَا نِ لَو حِ دِلِ
 لَو رَا كُو تَرَانِ اَو چه اَصْلِينِ
 كِشَانِ رَا اَصَا بَعِيْدِ خُدَا نَانِ
 دَانِيَه جِهَانِ تَر بُوِي شِيَانِ
 اَلْمَا سِي بِي شَو شِيَانِ بَلُو رِيْنِ
 عِي خُوَه بَدَلِ كِرِنِ بَدِ وَا نِ

20

نسلن بدل

ناکاه اجانبی خویا بون
 مان هر دو بر او که دو صیدان
 رابون کوشک سیاه طاری
 روشنت مرغ نیم بمل
 صد جار دکنه استانان
 هر چند گهشت او مقامان
 روز شرف و وقت ایفار
 یکسان دمالوان بیگ بار
 پیش از راهی و تاجدین زنده بود و محض پادشاه باغی آگاه و خرمایه رویان بود ^{بهم}
 او دو خیمه خیم هر دو شاهین
 خوشی چون شکار کبک تازان
 نورک فتای لوان نر ناکاه
 او سوخته پرمووزین و تاجدین
 ناکاه بسرفه شبه بازان
 ایدرفه نمات آوان چو آگاه

هندی که در هفتی حمل بون
 او هفت لوان کو بویه سالف
 رابون روشکی بیگف
 عشقه کو بون و شان مبدل
 اول دگون ز هفت تغرب
 دینغ حق بیاجو بنیکل
 اسکوه فکه ظلمت بر دا
 بی طعم و بی شرب و بی جاف
 ستانه ز رنگ چشم دلار
 مانند دهان یار دلسنگ
 کوئین کو حجب او کو بونه بیمار
 او ز بله دو حشیا حبل بون
 خوه کردی عشق بون مؤلف
 فکرین بزنگ و دور بیگف
 وان بیگ و د ناسی م نکر اول
 باشد کو کون بهف تغرب
 پروانه فرین محاله مشکل
 جلفویکه الفتیه به دا
 بمقصد و به مراد کاف
 مخور سیاه و مست و بیدار
 نالین زر هاد به و کچنگ
 یان بونه و کی مشیری بر بندار

يَانَهُ وَهِيَ أَمَّ جِلَّ نَكَارُنْ
 او رنگه وان دکو تفحصو
 تاجدین فکره مرد دست برابر
 باقوه منیل دانه نار
 مانند شمال او شیخ
 دست خود در بر له کوی کویست
 هم زری فکره مرد دست تاجدین
 به اسدی کوی کتابت
 صرف الوبیه بقراط
 بازار بکت ز بو فلاطون
 ثنا ثمنی دوان نکیان
 مجروح وضعیف و دله فکارن
 ماهیت حال خود محبس
 نیت کهرک و کچه چرا هی
 مشعل صیفه ز بوشفا نار
 حکاک بناؤ زین نقیب
 واقیع نظر بکت به بیست
 اما سکه به بهاؤ تخمین
 استاد کی صاحب مهابت
 تخمین بکت بوزن قیراط
 مجموع خراشنی دهارون
 ثابت بو قوفه دور بینان

ما بین و تعجب و خیر
 زانین صواحب نکیان
 دوتا و کوبه عبید و تحویل
 چاقا خلیه او کجا فی
 او هر دونه اید دست نشین
 او بون کومه دور و ز نوروز
 او بونه د شهر بوی جلا د
 او بونه کوان بدل حبان دن
 وان هر دو بیان بعقل تخمین
 تاجدین له بولینک شعارک
 کورابه بران ناؤ نقیان
 دامان و کلاک کین تفکر
 بهرچی کیری کویست ز بینان
 او زری کویانه جامه تبدیل
 او زری کویانه چله کرا فی
 او هر دونه ایدخل و کشین
 مثل مه و مهر عالمه افروز
 او بونه کوخل ز دست فریاد
 او بونه کوان جگر کواندن
 بهر شابه قابلیه خود زانین
 عشق دوی شوق سورک
 بس آه بکه ز دست برینان

اَوْ شَبْرِنَ وَاَوْخُوهُ دُوغْرَانِ
هَمْ بَجَنِبَه عَشْفَ بُو كَمَامِي
دَاظِنَ بِنَبْرِي مَجْتَمِ اَنْ
اَوْ جَمَلَن بُو يَه مَحَطَط
بَلَك نَقَطَه نَهِيْن رِي رِي خَالِي
دَل بُو يَه عَشْفَ حَا لَا
نِيْنَه حَجَبِ اَنْ يَسِيْم حَلُو لِي
شَاهِدْ عَشْفَ لِي عَرْضَه لِي
اَوْ حَالُو مَحَلُو اَجْمِ جُوهر
جَان جَكِر دَل وَهِنَا فَاَنْ
وَاللّٰه بَكِي نَمَا يَه طَاقَت

حلو بود

پَدِ عَيْبِ كُو اَم رِي رِيْت بِنَا لِيْن
كُو تِي كُو بِيْرَا مَكْرُ تُو خَا فِي
سَر تَابَه بِيْاِيْن مَقْتَمِ اَنْ
اَوْ حَطَه يَه بُو يَه نَه مَنَّقَط
هِيْرَا تُو دَبِ جِرَاد تَا لِي
فِي حَالِ دَفِي مَحَلْ قَا لَا
مَنْ مَابِه رِصُوْرَتِي هِيُو لِي
جُوهر فَرِيْضِي رِمَا غَرَضَه لِي
عَشْفَ شُرْخُوْرَا كَرِيْن مَسْحَر
دَسْتَا سُرُو وِي پَسْتِ حَا فَاَنْ
بَا اللّٰه بَكِي نَمَا يَه رَا حَت

بند داندن

بِيْرُو دَنْدِيْن نَه وَاِيْن رِي مِيْن عِلَا لِيْفَا
نَابِيْرُو مَلَا طِيْن تُو ظَا لِيْر
اَفْكُرْ كُو رِي كُو كَرِ تَطْلَم
اَوْ مَانِ رِي كَلْ اَقَاَنْ يَه بِنَا ن
اَوْ رِي كُرْ نِيْجَا لِيْبَا سِيْ
هَر جَنْدِيْ كِيْرِيْن لِيْبَا سِيْ تَبْدِيْلِي
عَشْفَه كِيْرِيْ بُوِيْن وَاِيْن مَبْدِيْلِي
قَطْ كَسِيْ نَدِيْ كُو سِيْ تَه وَاِيْن يَه
دَا يِنْتَك وَاِيْن هَبُوْر مَلِيْنِي
زَا لَا فَلَكَ لِيْبَرِيْ زَبُوْنِيْ بُو

بَا لِيْمَدَه رِي بِيْنِيْ كُو مَحْنُ عَا شِيْفُ
هِيْرَا تُو پِيْرَا اَنْ نَه نَا لِيْ
تَلِيْجِدِيْن تَمَا رِيْ بُو تَكَلِم
بَجَنَامَه لِيْسَرِيْ سِيْ وَنَ بِنَا ن
معاودتاسه و زيبات و رسال و كشد استلاله دانه ما جوي و كز كشته
حَا ضَر شَلِيْبَا نِيْ وَ كَس تَنَابِيْ
اَمَّا نَدِيْ بُوِيْن رِي حَالِ تَعْوِيْلِي
اِيْدِيْر نَدِيْ چُوْنَه حَالِ اَقُوْلِي
خَلْقَه وَ دَزَابِيْ اَجْنَبِيْ
تَشْبِيْه بِلَا يِ اَسِيْمَا فِي
وِي نَا فِيْ رِيْ هِيْرَا جَنْبَر بُوِيْن بُو

او هات و ز غفلتے بیست دا
 رو نشے پے مزاق مشرب
 بے غنہ و سنج و ملائین
 زانے کو پسر دی لباسین
 جلو بوی جو جچی دتازہ
 کافر مثل عذار خان
 کو امی ہوساد لو ہن خان
 حافظان قدامت خدایت
 ہون ہندہ مقید و قیدر
 و زوشماندہ بوجہ سراسر
 بیتر کو مقدم چور نک
 فکری کو جلد و انبرد ا
 و ندا کرت ز قن و چال جنب
 مہ پارہ و حالکے و بالک
 محبوب محبت او فاسق
 رنگی سنے بجا سر قازہ
 صور کلا کر پیاس ز عفرانے
 ہر یک ز رو ہیا دو چاقان
 جانی مہ ز بو فدی بست
 ابرو و تنگی کو چونہ صیدی
 ہون راست بہ بین کو بو یہ
 او حیرتہ پا خیال بک

ہون بوجہ خیرین امی مطا یا
 ہون بیزنہ من کو بوقضیہ
 از دی نھد و ملکی بر پتر م م
 یان شویندہ مند لاخوہ داغم
 وان کو تہ دایہی نہا ف
 صر جب لمہ بود چار پیدار
 آخر کو ز حد و چوبہ در چور
 ام ز ی کر یان ملول مغبون
 دایہی بہ تانی تو لا
 کو ہون بجمال شہراران
 کیت کو نبت مطیع محتاج
 نہیں چہ نتیجہ بی قضا یا
 کنکی ملہ خف و بیت خفیہ
 اسعد و ضمیر ان بہ بیتر م
 ماہیت حال دی بزا نیم
 ام صعبہ کو چونہ ز خانف
 حاضر کر یا جنون شیدا
 جو ری ملہ عاصبت نما دور
 بی تہنہ خفیہ و مجنون
 چو بالقدہ یہ وان سدا
 ہر یک ز قوشاہ خونداران
 کیت کو نبت طلب باج

هجی وه جباندا پیری داد
 حنا و ده کویت ز بوقه منقاد
 خما دئی شریبت و دلدل
 از وی فکم مها خیدار
 پیژنت کته دایم به پیژنتم
 حاضریم بکرم ز بوقه پیژنتم
 وان گویت حین بوز لایحه
 ددی بله ای طیب ماهه
 بقدری که ز دست مه پیژنت
 بقدری واداکرت محاله
 تده پیردوا کون بطا که
 بندی بنه کیز و کود بهمان
 بلکی و جمیع بز و بهمان
 کس نینه جن مشهور
 الا کور دفرامه مسطور
 یعنی بهی و برومه دینه
 هندی دئی دشر آدمینه ۵۰
 ای و ده دو سچ غیبه شیا
 سرتا بقدم دبیف دیبا ۵
 ز پینده بیکل شا و خاور
 تانبه ز رنگ ماهه انور

ناگاه که

ناکاه کویله بون دو چار ظاهر
 کیم بون ز دور فمه هه و نادیر
 او چونه بس به بین کویله
 فگرینه و کئی آدمینه رو
 تخیف ملک و پاپری بون
 لورا کور اف کل بریون
 کافا کومه دین او پیری زاد
 ام ژری کیر بان ز عقل آزاد
 او هر دو که دو جامه چمنید
 او هر دو مثال ماه خرسید
 کافا و کویله بون مقابله
 مصباح ز جاج بون معادله
 قاروره ز نجم منعکس بون
 شورک مه قلب مقب بون
 قند بل فیل اکد ز وانبوا
 آکوز رخ مه هه و وان بو
 زینتی مه و اکرمه دیبا
 بد بوم و دل و بی ابا
 صوبت خوه نخوه تزان چه حواله
 هشبار به خونه یا خیا له

تکرار استخبار دایه ز کند ما چرای

دایین حیوی ماچله ای
 هون چونه ^{تفرجا} والان
 شکای و دد بیت کو به ماله
 میلا بشر بشر دفتن
 کج قط لیجان د بز خیدار
 کدا اینه ای جمال دانت
 به ذات صفت عرض حاله
 قائم دین عرض بچوه
 میلا شرح کران بر بیت
 او میل کو دی بکت وه مغنون
 محنون کو بنت عدیل لیل
 کوی روح و قابی ددا ای
 فارغ ز عشقا غزالان
 قبله وه بقیم زن محاله
 آقا و لیجان سپرد فیتن
 به نقد کران محاکه بازار
 کج مظهر پد توا صفاتن
 جوهر نبتن عرض بطاله
 بی شمر و قدر دیت منور
 صد جار کو حور مر پر بیت
 اولیل کو دی بکت وه مجنون
 لیل کو رکت بلیل میله

کله قط لیجان د بیت عاشق
 خسرو بنو سوار شب دین
 فداهار جوان شریک بد خون
 شان چند هم علامار جالان
 دل قط نبت بکف مائل
 بی نام نشان غیر معروف
 او امر بمن نوی محاکمه
 ز بنی کو بهیستراو معاکله
 او سناکه کوره دینا پیر
 نه ^{دکو} دعوت و غرا پیم
 شکلی که نه بی ماله
 عزرا خو جوه د بیت و امف
 شریک شکله د بویه پرویز
 شینا ند سوار کلکون
 بکناره و ساره و سروالان
 کبیرت دارانی و آرنال
 قلبه وه بوان کو بویه مشفون
 او خونه و دیت باخیا له
 او نغمه شریک دیه درانی
 غالبه نما عقل ند پیر
 حاله کو خفی بستن درانم
 تحقیق نه خونه خیا له

اوکد ملکو و کد پدی بون
 انگشری دوان او انه
 رمای تو بر است اکو بزای
 وی شهله حبله کار جازو
 دا اشقره رملکه بریزم
 حاضرستی نکین دای
 ز بنی و هه کونه حیزو
 کافا و کو و مرطه تبه چونه
 نکین دکت او نکین دل زار
 ز نهار اکو دی نکین
 کو را بویه صبر و سامان
 کد قسم نیا و و کد پرون
 او اینامه ژ بوننا نه
 خاتم او وی بز ان خدانے
 کابینه تو بومه خاتمان و
 حاصبا صاحبان به پشم
 دادست عجز زبان ما فی
 من دل و رطبیک ز خوف
 وقع دکت بکت خروشه
 دم دم گو دم و چشم خون بار
 زو پشم بومه دل خرنج
 او بومه بو خاتما سلیمان

تفحص حقیقاً احوال شرمان کشفی علی

وی رایه وی به فصالی محنال
 ز بیک دو برین درین خد پیر
 کومین و کرک هبوندم معطو
 رو ترا و کو بویه عید سراسر
 را بوقه هرد و چونه کشی
 ابرو و هه دما کونه پیدا
 بی تنقه به لباس طانی
 به پشم دکت کفنی کلا و مین
 او خاتمه نه او ان در سن
 ای واقف بر مژه کاشف راز
 صبحی خوه کها نده پیش مال
 او رنگه کروی قضا و تقرب
 بآب و پشم و شرار محروم
 او شری بطریق طبع اعلی
 غولان خلطان بون لکنه
 دیان نسن جنون شیدا
 که که دکتون فغان کاری
 کافا و کوراد بین و مین
 کو یاقو دی بوان دست
 بچاره م از تو چاک پرواز

احسان بگره قلب خردده
صحنون صرعه یا هوایه
ای مرشد پیشوای مقبل
سیرت ک هیه وی در وان نکلیان

کافی صبیبه ده من چهره دره
چاوا مر ضه چبو دوا به
این وه توی بجل مشکل
پیدا به لشک و دروس بیان

داستان دلالت تفسیر زوال

او وارث علم دانیا می
اصحاب نکین به پیشه کینه
فالحال در رحم اقرها تان
یحیان و نقی سیکه دین
شکل فرسخی دکل غمی دی
افرنک کوه قاصدا پیر

کافا فکر لشکر فانی
جنبه بهی نه آدمیه
په وضع قولدا بنا تان
تاجدین کنه پیکه دین
بی پرده وزین دکل غمی دی
مقصود بملک کذب تزویر

ما قطن دین

ما قطن دین رایت روی محاله منزل
نه تیکو کوی دمن دین
وشا و کوچونه کت سیران
رابویه لوان کران قیامت
فالحال اقات دو آفتابان
دل چوپه قبا دو ماه تابان
او بوذنی عشق دیه هوش
او بونه رحن وان دمد هوش
او شقیه بلا ی عشقنه
او شنبه کد بلا ی عشقن
او خایمه ای دوان گدانن
وان ری دنگین دین و انن

رایت روی محاله منزل
نابینه من سیه و نریننه
یعنی کوه دگر دسر و قامت

.....
چا قافله او کرانی
چا قافله او چه اصلین
چا قافله او چه اصلین
چا قافله او چه اصلین
چا قافله او چه اصلین
چا قافله او چه اصلین
چا قافله او چه اصلین
چا قافله او چه اصلین
چا قافله او چه اصلین
چا قافله او چه اصلین

بی شط کفایتی و روانه
خارِسما کو کوی دیوان بزار می
بک ز اویه بک ز نسل میران
وهر سا حیره ز بونش نه
کو خاشق و متبلا دیوان
اوانینه قایل جا بان
سینم نوزانی او جزیره
احسان بکه پرد و هلسنه
عمده مه بیت فخر به بنیم
شیخ توهره به بین و شاقان
هرج کوی بیژن او علیه

شرطی متعاقبان رضا بده
در دانی پیک و پیک میر می
بک ز می بنسب کوی و سپهران
دیسان خبر ک کرده بهمانه
مفتونه ز بوسه و زینان
ناکجه دفتر کتابان
تکلا کبر او کرده و میره
او هر دو ملک به بیزه کینه
چهل ز بر نجم ز بوت به بنیم
تفتیش بکه جهی و شاقان
او علیه ز بوسه د لیل

بنی خوه بصورده طبیبان
کا فاکوته دینت او ملک وار
خارِسما کوی دست و ان نکینت
دانشان و له البفا
را بوقه حجونه شیه لقمات
قاروره حقه نش و کیر
دانی بغلا خوه چند کینک
حاضر خوه کهما نده پیشه کاران
وان کوی ثور کینه به بیبری
کوی کویچه کوی ظاهری حکیم
زائلا دیکم از قوی دوزبان
بی پدده و بینی وان جیبان
کشفه ز قاشرا خردا ر
منقوش لوان سوز بینت
سرتابه بیان دوا و در طان
هلیکرتو اول خیش تلبیس
دینما بجاکوی و عجیبک
فراطل بویه ندریم پاران
خیر غالب نوحه کما
زیده بدو علتان علیهم
در دوزبان و در دوزبان

وان کو تو ز بومرا خبر ده
و بر در دکه ز بدیه محاله
دوریت زوه او کایر ولان
کافا فکوت وکی بر دسکه
بشعله و بوجبر و بسکه
اماره و صورتی بنایان
وان کویته و کوی خیر مقدم
احسان بکه هر دو از دو که
هر چی تو دپیش ام و سان کن
پیری خو که اندک مر بپایان
وی کویته بهمدیم و دلایلان

دردی کوی جان بت چه در ده
صحت زوی در دریا محاله
او برقه و صورتی شبالان
بی جرحه و فرجه و بز بونه
ناقی دفعه دردی هر اقیه
خوناد دل بیت ز چاقان
حالا خوشی ز مه دو بهدم
در مانکه بنوعکی تو را که
هر چی تو دخانی ام و اکن
و حق فکر می دوان غریبان
تراه بهیلن و ان علیلات

داز بکوم وی در دستخیمو
هفتی بر بهی چونه در ز باوان

باشد بکم از دواي تلخیمو
پیر ما تنی و کله دو لاوان

مصیبات و شاقان

واقضای و پیر و قلی عیشاقان

بیمار بد و عتق بد حال
رو نشی ز پیش و انقه ذک
آهسته کلامی و پیرت
کوتین چه کوی تو ای و لارام
وی کوی پیر سیغ و زرنی
مخصوصا ز نک سته و ز بیان
انگشتر سینه و افانه
هون هلیکرت و بدن نگیان

تا که فکرین کوی چونه ها قال
قامت چو پای ز رنگ ها لک
دکیریت و سترین در پیرت
بوج و کیر و هه بنا کام
مخصا ز و را دکد کیر اینی
هاتم کوفه خاش بکم بر بیان
ایسامه وی ز بونت فله
بدنام مکن سینه و ز بیان

از قاصد و هون ز بوم مقصود
 او مژده اما و این دما کون کوش
 هشار کوبون د مک نه و سلطان
 تکرار لیدست و دامان
 داپین حیرت ز انبیا فی
 کو غم نخون ای مراد مقصود
 تدفیر رفیق بیت پیار
 هون جمله لعد کی جانب
 بو من نسا حق هون عیان کن
 داز فکریم یوان نکینان
 تعجیل بکم ز بونوا بی

هون من مکن ای مراد مردود
 یک چاره ز شت بیان نماهوش
 فی الحاک بزینت پیغود کسان
 صد بوسه ددان او ان دولان
 بردا کیرینی ز افراقی
 حذکن ز و راجف معبود
 از دی بکم بحر کاری
 هشار بمقصد اخوه ماشابین
 ستر ددی ز بومرا عیان کن
 شخیر بکم سینه و زینان
 زو پیغمه از دکل جوا بی

تاجد بن نکین ز دست دراپ
 مم تفکدی کوب ز ناکین
 کورایه تو من بد بوه معدور
 او خاتمه اسم اکد طلسمه
 ای دایه نو قاصدی حبیبی
 صد قیه سیر ز الحاک زینچه
 کافانو د چیه ای دمار
 او شاه اکد چه از کدومه
 ان بنده نه لایق و صلا لعم
 راضیم ز او قدر جمالی
 هرگاه ز آه دل بیطرسیت

دادست جونیاز ما بی
 کنکی دکتف مدار و شریک
 کی جانید دین ز دست خوه
 من جان اوه قالیه د جسمه
 بی شبه لدور من طیبی
 صینه ز دست من نکینه
 او رنگه ز من به پیشه د لدار
 الطاف شهنشاهانه عامه
 خورسند بصورت جنایم
 من پینته خلوت جنایم
 گاه لحاله من به پرست

بحال بدل

او هر دو نهار عشاء شکر	رو نشخو مثال خنده دلتنگ
چفای بکسر نشخو	هر لحظه ز د بوی بهر پیغمبر
مخور عبوق پر نهارت	مشاق صبح بون بغابت
دینت کوز نا کهمی طیبه	وی هات بصورتک حجیه
زین و سنای ز مد هوش	وان دایه کین روان در آغوش
کو بخدی کیم ای دل آرام	آبانه کیرینه او ملک رام
رملانه چه کو ملک نه زانین	بان هتو و شوسته نه آنین
تیرایه کن کیری سویدا	آبانه بیان نکر کو کیدا
وی کو ببله بر و مبارک	صد جار قسم دکم نه چارک
ان هاتمه و دمی ز باغان	اها کتم دی سبلا وان

صد رنگ سیر شکر خند زین	هر دم کویه وزین دین
او هر دو بستر بی چای	قربان دیم هر بی بکا
ز بند و وصلین او سرافاز	چا و او بشارت او دو ممتاز
او هر دو در ریه و ابزاری	والله قسم دکم بهاری
منین ده ملک ده آسمان	نابن دچو برو بجر کانات
میرانه اکد و کد کدانه	او هر دو و شربور اسنانه
دلداره ز پیغمبر مان دملک	اودله بدن و بویه دلال
کافا کو او ان کواو خبر کوش	زین و سببان نماز ز بوش
هتیا د کوا دینه و داس	القصه ز کنه ماجرا
پست زی دچوا آسمان	اکوز دکو کها ندان فقه
دل او شجر انبار و نوره	عشق آکو تن چپای طوره

مِسْكَانَهُ قَفَى قُبُورِ حَبَابِ
 دل شوئی که او چو آرد ناله
 بِاللَّيْلِ تُسْرِحُنَا بِأَقْدَامِ
 کوی تو مرا تو دل نوازی
 دِهقانِ توی ام و کی نهالنا
 کو خطکی نگوی تو گفتار
 ام دی و که بر کی بر هوا بوی
 تاجدین و کلامی نه گوئی
 ام ز می نه پر دیا مسکن نظار
 رابه ره تو بیره تاجدین
 مز کین ز و ما مه هونا قبولنا
 چان ز نیه قیل وی چفایه
 سرجه و کلا بلا فله
 صوتی بوی آکوی دلا رام
 او دایه ز بو مرا تو چاره سازی
 از مان توی ام بخوه دلائین
 کرسا حسی که بنی غنار
 ام غیره محرمات تدبیرین
 پروانه و بر روان مه سوئی
 بلکی ز مه ز یده تر بخارت
 کوی توستی بقی هموزین
 ام ز می تره ز یده تر ملولین

عشاقه ز مر جلور وایه
 او پرده ز بو مرا خدیجه
 خان کین و سا قط و سید
 او رنگه به بیله فان حبیان
 هند که ز و را بین رجاجی
 بلکی کوی بت خدی مقلد
 داستان شفا نجفی باطیب
 خوش و قه ز بو علیله مشاف
 در مانگی صحت شفا نجفی
 ناکله بکهنه اوان ز دردان
 او دایه ز رنگه اسکا لبیب
 مانع مله بود با حیا به
 بی پرده ز بو مرا قدیمه
 هر جی کوی ز باوه پنی جمیله
 مجموع موالی خطیبان
 هند که ز مرا بین رجاجی
 و صلامه بیت مستی
 لدر دی علیلان و شفق و مهرت
 خاسما کوی بو علیله مشاف
 من کین بتا و تا و قافی
 از ابکت اوان ز دردان
 سر تا بقدم لباس تلخیص

دیان صورت طیبان
 او مشرود و کی کون کون
 اما بوی آگوری و ده کش بون
 کوبا کو آواز ز دست فلاهون
 رابونه چونه نک هفتا لای
 آگاه کس ز ماجرا بی
 کا تا کو اقا ن بهیست من کین
 هندک علماء هین و عادل
 ر بونه جمله چونه نک میر
 کای والی ملک و مال ملت
 قوسیه لطف کور کاری
 حاضر خوه گها نده نک جیبان
 او صوتی و کی نه صوت صوتی
 نه دکو نخوش بنون و خوش بون
 خارت بیفین دو او معجون
 چند ز محارم و سروالان
 رابونه تبعب و بنا فی
 های دان بقاء خلق خار کین
 هندک هین او مراد هن جاهل
 او سرتکه کون قضیه تقریر
 وی حاجی راد و رین دولت
 ابو و لمه شاه خونکاری
 لدا کا بد

شاه

شاهی نظراته کیمیا به
 هر چه نه فحوندی او عنبرونه
 صرچی نه که چراغ کشا کور
 تاجدین اکو چه میرزایه
 هاتین کور دل بلین و علا
 تاجدین سفر نه و خوزین
 او بنده قومی بکیر آزار
 میر کور کوی و دیت لایق
 هر چه کور و کیل بیت رونت
 عقدا ستر مسکو لتاجدین
 فی الحلال چکو بزیر بی میر
 ماه اشاره پرضیا به
 هر چه نه فحوندی بی تمیزه
 کو حال خرابه ز نه خاشاک
 نسبت بته بندیه و کدایه
 فی لجه ز نه و کین رجا فی
 او قلچرا غی نه و خازین
 زنی بی بکیر آزار
 الهه ز بو مرانه لایق
 مولاکیه خطبه و بخوننت
 ایجاب افه قبول آمین
 تقبیل کور قبول و تقریر

مجموع ملا و شیخو ملا میران
 فیکما بدشی خوه وان ثنا کو
 میر کو بقطن و فر بابان
 دابز مکه شادنه دانین
 دی شبهت وی رمی و خوش بین
 او شینووش هی نو امان
 کو نور نماه گاه مظلم
 کافا کو د بیغی وقت عشرت
 لورا کو ز ملات مثال کثیر
 ایرو و ه ز بور ضای تاجدین
 او چند او زمانه او غلامه
 اگا ^{اغاد} بلکه بد و فقیران
 نیکد بدلی خوه وان دعا کو
 بینت هی شربت شرابان
 ایرو و ه کو صبحه ام ترانین
 یادی بمرن و پانخوش بین
 او چرخ فلک دبی امان
 که سور نماه گاه ما تم
 دافعت نکلی ز ما فرست
 نابه بیترین او ملا و صیره
 من زی تر خلد بک نجوازین
 داعم دغلا متی تمامه

اوینده دخدمتاما بوا
 شرط و شربعتو فانک
 ایرو و ه دخدمتاوی دانین
 میری و هکت نکو جان
 کومن هینت هزار یکد سر
 کد از نکم فلدا بجارک
 تاجدین کو دخدمتا امیر بو
 القصه لبو کتاخوه او میر
 کیشاوی بجلساخوانک
 قاصصه مهر و اسما فی
 اولشکر دزیرت و نریون
 عمری وی دبرمدافدا بو
 ام زی شرورا نجو بین جفای
 بالذات دخدمتاوی را بین
 شا باش نذت بشاد مانی
 وان جمله دروشر بد فتر
 میر نه ملن نه بت مبارک
 چیشاوی ددست چیش کور
 را بو نجوه بو په چاشنه کیر
 کویا کز فرشا آسمانک
 اینانه نه تاد کو بجای ناخ
 شهبهت فلکی دزور زین

هُوَ صَحْفٌ مَعْنَى مِثَالِ بَرْجِكِ
 هر شبی و کاله دفعفور
 جدی و حمل و آسمانی
 هکاله و تَبْسِیکِ بَدِ انبَارِ
 انواع طعام چرب شریف
 قات مشربو باغ چینی
 سیاره صفت بکبت سیران
 نارنج و سرنج و نار لیمو
 فانیز و قند بله و نبات نکر
 هندان دکون معدن غازه
 مچر کدبان بعود و عنبر
 سرپوش لستر نکر درجک
 بک اخترا پر ضیاء بد نور
 بدیان و کباب میها بی
 سرشار شبیه نفس اماره
 الوان و غذا نقل در نکین
 دوران دکون بنان نیف
 هر جی کوردی دمای حیوان
 نوباوی و شاخسار میهوا
 ماوردور دو مسک عنبر
 هندان دکون دماغ تازه
 بون جمله مشام جان مغیر

دامز که

دامز که و خوشی تقا و خوشی دنگ
 هفتدنگ هتنگ بصوت سازان
 مغنیو و کما نجه خود طنبور
 محو عتیاق و نوا حراف و اوج
 اواز و شعبه و مقامات
 ظاهر کوردون دمای کور
 ساق نشین به آب انکور
 قواله و مغنیو و غزال خوان
 القصه لرغم طبع شداد
 خطاط فلک ز دست فلک کت
 ناهید بگردا و راجنک
 سئالیه و خوشی قالیش و خوشی
 همزنگ هنک بقوه نازان
 چنگ و دف و ضربنا و صنوبر
 فیکه تگون بر استزوج
 بی پرده بمعجز و کرامات
 غارت کورد عقل دین الیمان
 مطرب هر شین بصوت صنوبر
 محو ریاه مسک سکران
 داین بوی طرز عرس بنیا
 جلا د فلک ز دست دم کت
 مه چو و شریح و برج خرچنگ

کبوتر و دلو را زینها بنویس
 دنیا همی بوی عیش و عشرت
 چو شتر دست ند هایت مایه عجز
 شیخوخه خراج رنگ سماوی
 عالم همی بوی عشرت ابا
 مستغرق نعمت و طرب بون
 را بوفه کو خوان ز خواصنا
 کو چرخ ملن هو تو شو بین
 او هر دو کون تمام ملبوس
 رو نشستن و بیکف و انخوان
 بوج و حور و زینش بنویس
 ژا لافک ز کذب حشرت
 ناجار و حوزة بوی کاب و زب
 رهوار سماع کمرهاوی
 شرعی بدوی عبید آزار
 مستحج شاهی و تعب بون
 ساقی کریان بجام کاسان
 مبر خاند نه پیش هو و تاجدین
 را بون بادب انگ لرنه بوس
 او روژ پیکف را بوارت
 دالتان

و قوی و کونو عروس خرسید
 في الجملة کوز برنج مجلا
 میطاق و دایه پرستار
 چون شتر بین بکن سوزینا
 اول فلکین زلف و خالان
 کافا فلکین و قوس ابد
 فلکین زرخ دیوان تازة
 قادرند بون ژ سرم رشن
 سرتا بقدم ژ رنگ شانه
 محضار دو اهو یان تک اهو
 الا سرمو یگی میا بنویس
 نه قبه مثال جام خمید
 کو پا کزن بون بذر مطلا
 عقده کسری جمله بازار
 تازنده بکن دو نایبانت
 دین کورد و لا و دین با لانا
 بون شهب و سمنه زریو
 مشمند و بون بجای خانه
 اهو ی ختن بکن مشوش
 صد بیع کین ژ بویهانه
 وان سه نگر سرتا حنامو
 او شری بمل نه تن نه جای بنویس

قَطْعًا زُخْمًا فَتَا شَكْسِيَتِي
 كَرْدَلِ نَدِ دَاچِه لِي بِه پِيَسِيَتِ
 مَا دَرَسْت دَرَا كُو دَسْت وِ سِيچِه
 نَقْشِي كُو خَدِي كَرِي مَخِيَتُو
 اَخْر كَرِي اَز رَنَكِ مَّا بُوسِ
 نَدِيَسْت زُ قَدِي دِي وَا ز حَسِيَانِ
 تَا سِنْدِه كَرِي بِنَاچِ كُو هَر
 سَر كُو حَرِ صَفِيحِي مَصْنَعِ
 بِرَا بِي زُ سَرُو نَقَاچِمَا لِي
 اَلْمَا سُو زُ مَرْدُو مَرَارِي
 مَا نَسْنَدُ كِتَابِي سَاخِرَانِي
 قَطْعِي لِي مَكْرَمِي دِهَانِه بَسِيَتِي
 بَلَكِي كُو نَا زِي كِي شَكْسِيَتِي
 حَتَّى بَلَكْنِ بِرَنَكِ رِ بِنَجِي
 كِي قَارُو رُوِي بَلَكْتِ مَغْيَرِي
 لَو مَا نَعُو حَنَا دِر نَكُو پَا بُوسِ
 بَجْسِيَه زُ مِيَنِ طَلَا قِ سِيپَانِ
 فَر خَنْدُ كَرِي بَغْرَقِ اَفْسَرِي
 زُ پِيدِه بَرِي پُورِي مَرَصَعِي
 بُو هَالِه لِحْرَمَا مَنَا بِهِيَلَا لِي
 خَالِ وِ خَطِ وِ طَرِه طَارِي
 مَوْضُوعِ بَوْضُوعِ خَانِه خَانِه

اَوْرُونَقِ وِ عَارِ ضَوْفِي زَا لِي
 اَبْيَانِ بِيچِي بُونِه دِيوَانِ
 اَوْ صَنَعْتِ اَوْ سِنَا دِي مَطْلَقِ
 تَدِي پِيَنِي كُو تَمَامِ بِفِ لِيو كَانِ
 اَنْوَاچِ جَمَلِ وِ مَلَا بِيَسِ
 صَدَجَارِيَه وِ دُو صَدِ بِيچِي حَوْنِ
 خَارِجِ زُ تَعَدِ رَا حِيَا بَانِ
 نَدَا نِه تَعْقِلَا قِي چِهَانِه
 شَمِهِي زُ مَذَكُو وِ مَوْنَسِ
 تَشْبِيَهِي بِه لِحْرَمِ بِه مَوْنَسِ
 نَاكِه كَرِي اَبَا بِيچُو رِ مَفْتُو حِ
 بُو نَقْشِي سَمِي سَمِي وِ مَعْجَزَا لِي
 اَيَاتِ بَصْنَعِ بُونِه قُرْآنِ
 هَجِي كُو دِي دِي دِي كُو هُو حَقِ
 اَبِيَنِي كَتِه چَارِ سُو كَانِ
 اَلْوَانِ جَوَاهِرِ وِ نَقَا بِيَسِ
 زُ رِيْفَتِ وِ لِيَا سِي زُ رِي بِيچُو
 خَارِجِ زُ تَقِيْدَا كِتَابَانِ
 نَدِي بُوِيَه مَجَلِ اَوْ چِهَانِه
 فِ لِحْمَلِ مَرِيَنِ وِ مَلِيَسِ
 حَسِيَتِي دِي كَرِي خَرَفُو نَقَا
 دَر كَاهِ كَرَمِ لِكْتِيَا نَوْجِ

یعنی کو چار تاسے بی
 صرختہ ز عود صند لوسے
 عرشک ز جواهران مَرَصَع
 دست سبخت پپٹہ پنه کاران
 صدا صف پر خیا و کی با
 هلکتہ سر سرعی خو او مہد
 او تحت روان و کی مکیو
 بچک ز ہوا کو بیہ جوشی
 خلقی جہی جلمہ عاشقانہ
 خلقی کو ز دست غمان بفراد
 صوفی و ملا فقیر پان
 قصا پیرا براستے بی
 فختک ختہ بند آ بنوسے
 بلقیس جلیس وی مریج
 زربین مگران کھر گھارت
 جمال دکو بعرض دلک
 دست دست رفان ز ہف بصد
 بچا کو برکت آدمی بو
 ناچار ز دل بکت خروش
 پروانہ و شمع در میانہ
 فردک قہ نمائے بی دلشاد
 فیکرہ بتفرج تماشا

قہ دکو کو عروس عین جانہ
 سازان مری حی کون و ککوه
 شا باشا صدا و کازہ کازان
 قہک کو صدا زوان بدرکت
 او عین شا طشا و طشا
 کد پیرہیان و سمن قبا یان
 زربین مگرین و سچ کلا تان
 سپین بدنو سمن عذاران
 او صوی میان مار کپو
 مردان و مرا ہف مجرور
 حوش رنگ ہنک و ہنک زخو رنگ
 لو ہونہ بدت ریح روانہ
 صننا و رف کدن و ناقوس
 کہ داوغنی کسرت ز سازان
 قصر فلکی صدا برکت
 نادیدہ بد پستان صافی
 شکر رهنان و قند خایان
 طلعت قران و خط سیاہان
 سپین ز قن و مہک پستانان
 او چار دہ سال چار ابرو
 لاوی و کو خط و کز مرتہ
 ہنجر کہ بزی و ہنک دکو رنگ

بِالْجَمَلِ لِرِغْمٍ فِي عَجْوَزِي
 كَيْشِي دِسْفَك كُرِي دِلَافِي
 هُن دَانُو دَانُو دَوَا ر
 الْجَم صِفَتِ الْجَم فِرُوزَان
 بِن مَالِكُو وَجَم تَا جَدِين
 كَثْرَ بَقِي مَنكَ زَيْب تَرْبِين

شام اشغال شمع جمال محبوب با وصال مطلوب

دَامَا عَرُوسِي بَاك كَرُون
 طَارِي فِي بِي هِنِي كُورَا كَر
 وَتِي سَحْرِي وَرُوزِ حَقْتِي
 كَر مِي تَنَارِ قُرْبِ مَقْصُودِ
 جَمِي تِ خَاصِ آتَشِي وَبَادِ
 دَامَا كُود كُورِ بِمَهْرِ كَلَكُونِ
 غَم شَبَهْتِ ظَلَمْتِي قَا كُورِ
 اَكُورَةُ كُورِ كَهْمَتِ نَفْسِي
 رَا كُورُ وَجِدِ عَاشِقَانِ دُورِ
 اَلْبَنَةُ دَا كُتِ مَرْوُفِي سِرْبَاوِ

اَوْعِيُو

اَوْعِيُو هُوَا كُورُ بُونُو دِلَاشِ
 صَبْرُ شُوطَانِي اَفْتَا قِي
 دَر بَايِ مَحَبَّتِ وَاشْتَا مِ كُورِ
 مَحْبُوبِ وَ مَحَبَّتِ شَرْفِ طَرِ شُورِ
 مَشَا طُو وَ مَهْرِ بَانِ وَ دَا بِي نِ
 مَسْتَوْجِبِ وَ قِي تِ دِينِ مَه قَاتِ
 مَجْمُوعِ شَيْبَانِ مَعْطَرِه

جَامِ وَ قَلْحِ دَا بَاغِ بَكُورِ
 مَا وَرِدِ كَلَابِ عَطْرُوشِ هِي
 اَسْبَابِ نَشَا طِ عَيْشِي وَ عَيْشِ
 اَوْ خِنْدِ كُورِ اَقَانِ مَهْبَا...
 اَوْ مَسْكَ وَ نَرَبَادِ عُوْدِ عَيْشِي
 الْقَصْرِ زَمَانِ تَا بِنَا هِي
 اَلَا وَ صِفَا وَ نَرُوقِ مَحَبَّتِ
 اَرَا سَتَهُ بُو عَرُوسِ خَانِه

بعضاً مری در بیان مینا

دیوار در تیره کوهستان خانه

واپونفہ خاصکے رخاد م
 شمعک بجا لیه مجلا
 صلکرتہ سرکرو ر قاص
 شمع بزبان حال بی قال
 کی عاشق بے قرار بے خواب
 را بہ ہڑ مجلسا عروسی
 شمعانہ و گتہ انتظار
 صوبہ بن لبہ مثال شمعانہ
 کہ عاشقی را بہ شبہ قرار شو
 ای ساعی مقصد طوافی
 او قبلہ و کعبانہ مقصود
 ہند کہ وہ افارب محارم
 شمسک بھامیہ مطلق
 اینان میان مجلسا خاص
 اور تکہ کہ بیان واحوال
 کہ شبہ منی خدان تب تاب
 پابند بہ پیای بوسہ
 شوقانہ لجان و جسم نازہ
 بس شگفتہ من بہا و دمعا
 جان خورہ بہ نثار شا باشو
 وی سالکی منہ بجا مطاف
 نیز لب تہ بوا مر معبود

بیت و حجو مقام و حجرہ
 باوی شرترا کدن مقدر
 آئی تو مروان بہ پیش کلو
 تاجدین ز صور لے شمال
 زانی بنامل بادل ک
 یاری غم و شاہیان مہی نزار
 ددستے وی دست دل ددل
 تاجدین بقی طرزی چواری
 لورا کو محو فہون ملاقات
 کہ قسم محب و کوچی بن
 ہن دیو و ہن شروان ہرنیہ
 سعی و طلب و طواف عمرہ
 تا بودہ شربوترا مسیہ
 شہری تو ہمان کو مکہ خلوی
 معنای محبتا شہیا لی
 را بوز جہای خو چسپ حالان
 قہرا بویہ صاحب محلدر
 بو صاحب در دل کہ شہر ملک
 ہم مالدری دکل عبائی
 ملزوم لعاشقان معازت
 البتہ بد زمن و رقیب
 ہند کہ و منافقہ آدمیہ

زافاب کوجوئردان
 رابو و پیرقه چو خرامان
 زلفی دخوا کور پای انداز
 دچاکو بنور بیت الاقصه
 مخمور غبوق در دهمجراز
 ز اول فقه لعادون مباحی
 نوشین ز صراحی شکر لب
 مخمور که دفع کرد میاناب
 که نرکس لاده کاصور کل
 نیک نیکفه دران و بتک مستن
 او چند پیکفه رارموسان

اطاسو و کهر چپین فدندار
 در پای محبت و کوجوش
 مد هوش بوین بوی ملاهی
 فادیه نید بون بکن تعودی
 تکرار شکر حدی کورابون
 شکر لب دیک رفاندن
 ترکیب کون تر بوخو کلقتند
 سه روز شفق بدل پیاپی
 مستفی بشرباناب
 کیفیه نشتا شرا ب
 صلف ذفن بدت شفافی

شبک بیک بوین بلعلی مرجان
 دست کردن و لب بلب اغوش
 بیهرش و کت ز سر فیاهی
 کپربون پیکفه بر سجودی
 او چند پیکفه صد و شایون
 صور کلا شری دیک چقانان
 ترویج کوبون پیکفه دلبند
 وان شنه لبان فخوان اوک
 آخر کوبون بشرب سیراب
 کپان کمال اضطرالے
 کومیل محبتاز فافی

بسرست بدست نیک هر سخن
 دم لبک پچیان و دم جلد بون
 پیرا کوز عاج پر هندو بو
 آماج کوبو محل پیکان
 سلاخوه بجان و دل بویدا
 پیوسته اکو پروشا اکو شفق بو
 همواره دوسر خوشی و سرکش
 کور و شو کرد شفی در شبنون
 کویانه دکو دو کیمیا کرد
 او از روح جسد و پیکه نظم
 انزال لنگ نزول ابریه

هموزج شبه شیر و شکر
 قطع چگونه بوند خور ز خون^{الک}
 او هفته تمام بویه کردک
 غالب کرد یا لاه روی صحت
 ناکه سحر و ژر و ژر حشوی
 هم پیش و سالبر در یبو
 پشرا و مسکن آستانبو
 تاجه بن کوش کرد کی بدرکت
 فی الحال و زنگ شادمانبو
 یار کنه هیلکروه بیاتن
 یاری پشرا بتن موافق

مخلوط و ک حیوة کو نشر
 وان بیزندان نه نان آلبک
 آگاه بنو ژ حال فردک
 غم چون فرژد بن ز کون وصلت
 رضوان مشیاز نیف حشینه
 دائم اوی سر لبر بر یبو
 روثران و شفقان و شفا پانا
 روثرک ته کو موی بکت
 هم افسر اوج آسمان بو
 کردی و نه بیت مکر نشین
 صد خزیم رخا بن و منافق

سبانیو بدل

قرآن بکه قطب و مخابن
 چه در کی بکسان کو به وفابن
 قرآن بدو قطب همیشه کینه
 بی کینه بر اکر بکینه
 یاری نه شربو ترا براب
 هم چاقه شربو نه هم چراب

چیلہ پردازی وقتہ انگیزی یا
 بکر ز حد بنا لدا حد بن کو پو تبی

کافا ز عدم خدی کو ایجاد
 او کون مکان ز نو فر بنیاد
 مجموع مکونات عالم
 حتی و فر خلاصه نوع آدم
 اشیا حسب صفات افعال
 اینان وجودی مختلف حال
 موجود کن برهت معین
 اضداد کن بضد ایقین
 او ارض سما بطر و دایر
 او نور ظلام و کفر ایمان
 او خلد و سفر بهشت نیران
 او ملک و ملک مقیم و سائر

او بارد و حاد و مرطب یا بس
 او میر کد اغنی و باد بس
 او لیل نهام و سحر و سحر طار
 او لیل نهام و سحر و سحر طار
 او موت و حیوة و سرور و ماتم
 او بجز وصال و شایع و غم
 ہنر نوری مثال و ہنر و کونار
 ہنر نوری مثال و ہنر و کونار
 فان طلاق راست خیر خواہان
 فان طلاق راست خیر خواہان
 فان اہل جہنم خدا بان
 فان اہل جہنم خدا بان
 تا بینگی کو سپیکہ چلہ ضدت
 تا بینگی کو سپیکہ چلہ ضدت
 نور اکر کو اکر نسبت مخالف
 نور اکر کو اکر نسبت مخالف
 القصہ باقتضای خلقت
 القصہ باقتضای خلقت
 را کر ز بوخو و در کو انک
 را کر ز بوخو و در کو انک
 دائم لدری قانچی بو
 دائم لدری قانچی بو
 فلاح و قلاش قاو حی بو
 فلاح و قلاش قاو حی بو

اما نَبِّ نَمْرٍ بَهْتَانِ
 اصلے فی دیشن نر مر کفر بو
 نافی وی منافق بکو بو
 متاع مذ بزین و البلیس
 شاگرد و شرهماوی شیطان
 بد چهر نر ننگ بو کاپوس
 تاجدین و کوت میر عیانی
 اولائف در کھوت نینے
 ہر چند صہ و در کوان برانے
 بلکی متوالدی ژ بہتان
 محضائبر بیور شر بو
 بلکی نر بلوقیاستر بو
 خداع و خبر بزین تلبیس
 شرمندہ نر کو تناوی بہمان
 بد فعال و ستیزہ کار سالوس
 میرم بکہ در بچ کھہ فان
 او کلب نہین در بکینے
 اکثر صہ بمہر با و فاند
 داستان ولہ ایضا
 فعلے دبو مکر نترانینے
 او مرنگہ کوتہ میر تاجدین

کا

او قسم امیر قسم آسین
 ناچار ژ بومہ در کوانک
 ہند در حکومت دکن دور
 ہر چند بکو و لدز ناٹا باہ
 او نر مر کو ظالم حوانف
 آسٹے دمہ ظالمات و کیرن
 آسٹے صہ اکد چہ وقف عامہ
 وی کارسی جارنگ و چیت
 او عادتہ نینہ خاص صیران
 طانژی ہی پاسبان ژ صانف
 سلطان سرپو بی نیازی
 پد قتل و کوبن و پشپاٹین
 لا بدہ ژ بومہ آسٹوانک
 کہ عدل ژ بومہ کارگہ چور
 آسٹے مژوی بقتل باہ
 سو باسٹے و شخندہ در کوانف
 دغلی دمہ حاکمان دہیرن
 کوری نری کارسی صرامہ
 او حارثہ وی ہلینت
 نابینی لبروری فقیران
 او ڈی ہی قسم در کوانف
 نابینی ژ بوی چارسازی

ہندی اور داکوین سلاطین
 حاصل دہ خواہ میر بنوری
 میرن ہنہ او صلیہ دنازی
 او کینہ و مرہ خیس مدبو
 خوقا ہو بحق تاجدین
 وقت کو بدولت سعادت
 خوقا آدمیان و عزراہیل
 تنہا وہ دکو تہ میر حفا
 او جو ہر تاج تاج جو ہر
 اور نک سزای تخت اور نک
 کسری کبیر ت بوی رہنی
 وہ چند اوی چکون شیاطین
 تعلیل دانہ بد ضروری
 نادن بعدالہ دنازی
 بعد بکری بدل منور
 دایر در و داہبو کین
 او دعوت بو برسم حادث
 محض اغراضی کذب تسویل
 میر تہ کتہ قوی تلف را
 او افسر زیب و زیب افسر
 فرزانہ بعقل فر فر شک
 فقور بغور بو افسانہ

قبصر کہ خواہی استار
 ہیند بو اوی تو امر زان
 میر کو قہ آدم ایا بد اختر
 روش کو دبو بہ چنک پر خاشی
 بالجلہ بزہ زندو بن بر
 خاقان کبہ از حکم بغفور
 معلون کوندی نبوچہ تا بن
 کو تبحہ حقیقتا ہما مان
 روش افد خواند شراب بلور
 اور تکی وطنکی و جفای
 عارض نبتن لوان سہدل
 خاقان شہ شفقہ دست پستار
 اثر نگہ سرسی بدیوان
 تاجدین و می تخت و قبصر
 تاجدین و می و صدق لباش
 اینانہ بنیر شش بر
 قادم از اوان برع مہور
 او مسئلہ کرانہ ترویر
 ہم ہمت صدق قنا غلامان
 کاٹاکوہ و خون کباب سلوی
 چاوانہ و شاہین صفای
 ظاہر نبتن زوان تجمل

محض آنکه او قصور خدمت
 او زوف صفا بین مقابل
 لی ضایعه همنا کو بهمان
 ناکس نه سنای کنج ما له
 منظوری نورسان شرابه
 بد عقل دقت و بهر حال
 میرم نه ندا کوی کند
 روزا کویستی نه دایه تاجدین
 میر کوچه عجب بهن نکو پرده
 کو ما تزلزل او کسا نه
 میدان دین وی چلو روابه
 قطعاً نکل او فتور همست
 او صدق صفا بین معادل
 در حقیقه لایق و بهمان
 نفر سه نه مناسبو جلاله
 مخجوری سرخوشان خرابه
 نورد بهی نکت تحول
 رای نظره ز حدی چو در
 وان ز آل خود دایه هموزین
 یانه قه غاوی ز من ترس
 صیرا به جوان پهلوانه
 هر چه گو بکت او بر وایه

طرب سامن او بگرد و کیف
 دعوائی بکت بخا لید
 میر کومه به بود دل بد اخاز
 محضاً بد کور نسل آدم
 هر چه ز سرخ بویه پیش ر
 مردی تر سر و خاص تیره
 حکام بیاطن و بظاهر
 ظاهر و سپاهی و بنورن
 رچی کور کن تر رنگ روشن
 ز نهار بوان نکی تو باور
 خما کو مقرب و بدخواه
 طغیا بکت ز پاشن زیندی
 قصد احبیه بکت ز واید
 زینده بهی بکم سرافراز
 زینده بزریندی از قه نادم
 هازین و بلا بست خریدار
 لی خوف بخوانن کو سیره
 پشته مشابهن به اکثر
 باطن ز مدار در دورن
 قدری کور کن چها ز دصو
 کو باب سپرو کو برادر
 نیز یک بین نعوذ بالله

نا امید باری نه بود و لقا و صلح و حشر

تاجدین و ستم کو بون بهر نشا
 و صلی کون او ابرازا و د
 هم مایه د کبج و حدی فرد
 نه بار و نه آهمنشین نه هم در د
 هم دم دین ژ بو غمانرا
 بچکین بچه دی بکت تحمل
 شاهین بچه دی بکت توکل
 هم در کونین ژ بو دمانرا
 در دان و دمان دقت دسار
 شاهپو غمان دقت انبان
 سرمایه و حشر جنون
 اینست عاشقان سکو نه
 آسوره دین پیکد و هم حال
 زینے و ستمه صهو و تاجدین
 خما کو بسین پیکه هافال
 زینے کو دکو ژ در د افغان
 فکر د کو مدار تسکین
 دنگی سقی د بویم در مان
 کافا و کو م بدل دنا بی
 تاجدین د بو حکیم لای بی

او هر دو ژ هر دو وان جدا بون
 چون مقصد اخوه شایون
 مان زینے و همی د بے سر انجام
 بی مقصد بے مراد بی کام
 چله روشری نه خورنه خوابن بینه
 سر راند ژ سر کر بینی
 خونا و دل بو بے غذا و خوارن
 هستریخوه شربت فخورن
 همواره اکو بشو اکو برو ژ بو
 وان ژ فرقتی هر او بو
 روشران د کو سبقت د کوا
 اورنگه کربا ضعیف او ماه
 بداروی روی بو به هلاک
 طلعت ده نما و کی خبالک
 همراز هتال هم نشینان
 همراز امین و نازه نیان
 هر لحظه د کو تنی برقت
 کی سرور یا ضو باغ رفعت
 سر سری و نازه برک باری
 اچیندن چه هتارن د باری
 همشیر اکو ژ نه جدا بو
 خوش چون همسری خو شایون

دی کو بیخه بوخوه صبر نسکین
 من بعد غمان من قلبت که
 چین چین بکه طره و شرک
 زلفان فکه دایق مسلسل
 بیکان شک تو شر خمران ^{چراکه}
 دال سبلا صور کل آسنا بن
 بیکان بوعرینه سر سینه
 دی بکه خمریان قدح نوش
 تا کا خلف ز غرب و شرق باشم
 پیوند بکه پیکه بکو خالی
 سر لوحه دیم به بیت مرتب
 او شایه لوی تو لیر غمکین
 نسبیه بزلف بر به با که
 کل کل فکه عارضه کل مرنگ
 اکیلد بجهمتی مکمل
^{چراکه} زلفان شک پیکه بو هوا که
 ریحان و بنفشه طاباطا بن
 سو داکه دمله بلا هلینه
 جعدان فکه کعبه بت سینه
 حجاج صفت به بیان احرام
 شیر ز که مصحفاجا لی
 آیات جلابه بن مزهیب

دافره کافر و مسلمان
 وان غنزه و آورع و غونا خار
 ز نثار مدی جوانر رخصت
 ماذون بکه طری و رطرار
 پردی بو بر کلان هلینه
 خندان بکه غنچیا دها لی
 سر خوشکه لکر دنی که هاران
 می خور که ملا و قنج و نازان
 دستور بده بکوز لفر خالی
 دامر شدی بک طریقه ما حکم
 انکار خلال بکبت مطلق
 تصدیق بکف قرآن ^{بصد}
 وان غنچه و کبیر د و مژ و امر
 وان پیشکس چور فق رفعت
 دا حکم بکن بپناه خوند کار
 بی صبر بلبلان به بینه
 تالان بکه هزار داستان
 سر سکه جنون دین هاران
 شبحان بشهین به بر از ان
 آگاه بکه اهل حالات
 سر کشته و کی بهایم
 اقرار بکت بصورت حقا

فارغ ز تجلیا جلا لی	قانع بصورتی چالی
قاف بکتن او وجودی	باقی بہ بتن بقی شہودی
او چند او ان نکو تو او بند	زین ہی ند بو بصورتی خورد
بلکی بنصحت و بہ پندان	یک جا رکہ بلا و پندان
عشق آکوہ نغمہ نصحت	سرپردیہ لومہ فضیلت
ہندی کو او ان دکو ملامت	وی ذبہ دبو شروان ندامت
آشکان نہ در چاقی فرصت	آہان نہ در دادہان مہلت
دا او بکلامی خیرت	یا او بمقامی نظرت
ناصح فکرین کو وعظ تقریر	ناکن بچورنگی نفع تاثیر
ماہینہ تعجبی کو او ماہ	اچھندہ ز بوچلہ دکت آہ
بو ہر وہ کتہ دکت کو	دین کو خیرگی ہوا بون

تاجا کون سکرت ران
 وان ہر وہ قیاسی تکر از نیلجا

زینی ما سنی دکل لکھنجان چو
 غدر چقیان ز بوغمان کون
 داستان و عواریند دکل عثمان

کای نفسی دی بوائیان	فریاد رسد پیر چفایان
ہم درد دی درد مندان	ہم پردہ سر و مستندان
ہم ز دل و دلبرینان	ہم خوابہ خاطر اخرینان
ہم کارہ خوان بہ طعامان	ہم مشرب راح تلخ کامان
طیرانہ دل وہ مایہ خالی	قطغبروہ کسوتنہن حوالی
چاقا و کون ز بوخو معور	مطلق شرو تراہہ دایہ دستور
دولت ز وہ بویہ دار دنیا	رفعت ز وہ سرائی عقبا
غم لومہ دقین کو باو فانیہ	تایین اوہ طحلے و چفانہ
روبرار شیانہ پار کاچلہ	پار خاشیانہ شادمانی

کو نین چه عاجل و چه آجل
حاصل کوه خوش دبت ملذ

معاینه کلاسه کارند با حور شیر

کای روح روان قلب زینده
نور ابرو دیار و دینی

که گاه سینه دگر مخاطب
افرنکه او ملک معائب

هم شادی هم جفا و هم دم
هم لحم و عظام جلد و هم دم

وی طبع بطبع من مطابق
الا کوبه بنحو ناموافق

صد شکره بخت بویه یاور
چاقا نه دوی وه دانه داور

صد شکره بخت بومساعد
طالع کربا ز بویه ساعد

بخت من اگر چه ز بیهوشمان
افتمه بومه ز بیه خوشمان

تقسیم غمان ز بومرابو
تقدیر ازل بقاین وسابو

شاهی ز نثار و غم ز بومین
تاجدین ز نثار و غم ز بومین

غم چون کوه تصویر است همی نه
لوغم ز مرا لیسر هم غمی نه

دم شمع دگر ز بو خوش ساز
کای همسر و همشین و هم راز

هر چند بصورتی و کی من
امان بگو تنی و کی من

کو شهبه من ز بی بکو تا
دی من بجزوه دل قوی نشو تا

دردی من نه ز یک بغرقه
او فرق ز غرب تا بشرقه

مشرق قوی آگه نه ظاهرا
مغرب از و باطنی من آگه

داشم دحشرت مدرشته جان
تا ناله محر حشرت بغیر از مان

پیگت من سر و دل پرنکه
چاقی مه دکل پرنکه چنگ

شو تک نه لیسری دیار
سودا بکه سر سری دیار

او شوق ز بویه راز بان
او پسر هت ز بویه راز بان

پنهان دلی مه دایه سر سر
 هر چند ^{بشقا} و مینی پیدا و
 ابقار و سحر بروز اکوشق
 که گاه دست دلی بر بندار
 حکمی دکن لبای صر صر
 صبحان دفته حق شه ایوار
 از هر دهم و سالر هفت
 ناچار دبوژ چاقی بیزار

بلیبار بیبه دکله پروانه پروا دکله پروانه

پروانه دکو با تشو خم
 کای طائر آشیان فرقت
 او حجت عاشق دصائب
 مردان دبخش جان ارزان
 ناوسطه دمک لبر هوا دی
 او کوز نه را کلاک قصور
 پروانه دکوژ بوخه همدم
 وی ببلد بوستان حرقت
 وی مبطل مدعی و کاذب
 حیفا کو مرگرافی لوزان
 نا پخته طلب دک فناء
 او کوز نه بوژ رافتوره

بصبر

بی صبر و بسکون بتاب
 نا پخته عیبکه نما م
 پخته دمنش مکر چو چاران
 باقی دکون وکی سمندر
 لوراخوه دک بزود پرتاب
 مصه مطبوع دپیشن کو خامه
 فاق قه وین بنور نار ان
 وان جنم دبیته جان انور

وی جسم منور ملک روح
 یک زقوش آسمان و عردان
 زافا آدمی دصاحب اعراض
 فکر اخوه دکوژ انسوجانات
 سر تا بقدم غریق خمد بو
 بیضا قوا مقابلت یوح
 ندما کو بنت دکله خردان
 محضاد دک احتراز اعراض
 سرانجه دکو ته ب ز بانان
 نقشه دلو جان خیال مم بو

مجنون میده ز عشقا لیلای

مم زعی ثم خیال روی دلار
 پیغه کوژ آرزوی دلار

بود نیکی دل بزیو سودا
 غالب کرد یا لعقل دهشت
 نه قابل حمل داغ در ران
 حاصله گوینو وصال زینو
 لورا کو دو تشنه لب دلی کاغ
 ناکه بوژت ژ آسمانی
 يك تشنه مراد دل پسینت
 ما فایک کسب بکت حیوة سرمد
 تاجدین کو اوصال دست ز
 اصلاژ غمان نه بوموا
 قطعادی بنولچه قرارك
 محنونگی بظنیر شیدا
 مونسو کر یا لقلبه و حشت
 نه مائل سیر باخ در ران
 راحت چون بوژت بر برینو
 بی تاب به بن ژ بو فرک آب
 سر چشمه آب زندگانی
 يك سوخته هر وسایحست
 ای دی چینه مراد مهمند
 اورنگ لاهی ملال دست ما
 محضا بکسان بنومدارا
 اصلاوی بنوبکس مدارك

و قی و کو او د چو یہ پیش میر
 هر لحظه ژ دو د آه و آهی
 کاغ کو چو یہ پیش تاجدین
 ندشی بکتن مدار و صحت
 تاجار ژ هشتی و چو دور
 همه د دو د کل شطری کور
 نه د کو کو دو ساغ و پز پنجر
 آکو دکهانز بار کا هی
 او ژ ار د کل دلی بنا لپن
 ند بو بکتن قرار الفت

منی طبنا سمیه د کل شطری پنیر

کای شهرت اشک من مروان
 بی صبر و شتاب و بد سکون
 قط مینه ژ بو ترا قرارك
 هر لحظه تری چینه بیری
 او شهریه کر ژ بو ته محبوب
 بی صبر و سکون عاشقانه
 یان شهت من تو تر و جنون
 غالب و دلی نه رانه تارك
 سر کشته دلی لرخ جزیره
 حاصل کر یار ژ بو ته مطلوب

دائم ددلی نہ دانہ منزل
 ہزار خدی تو فکر ناکی
 اچھندو کی ہوار کاری
 بیہودہ چرا کی تو فریاد
 گو از بکریم و کو بنا لیم
 ہجی و کو از بکم رواب
 چارک ژ دلی مزی کذرک
 دردی ددلی من بکو رواب
 دیوانہ من پری پری بددا
 وسطای و نیز کز سلطان
 وان سیر کھان تو ^{کشت} دکی

مباحسامبہ دکلابای

سقلان بدر

کہ بخت و کو دکل صبا کی
 کای جسم لطیف شہتے روح
 از ہفت و کو کو بے توقف
 جارک ہر سدرہ السعای
 اما بتواضع و بہ تعظیم
 اول تو بہ بوہ آستانی
 آہستہ ژ بو بکہ دعای
 شاید بکہ تواضرا می
 پاشے حرکت کو ہینفہ چاپک
 او نام کو خون دل ملادہ
 پردی ملقین ژ بر جمالی
 سرخا فخم دل و کورہ بای
 درکاہ بدن لبرہ مفتوح
 رنجیدہ قدم بہ بے تکلف
 کا فک ہرہ سدرہ النہایہ
 صد مرتبہ احترام و تکریم
 پاشے ہرہ پیو دل سنانی
 دانستہ وی بکہ دعای
 دست بستہ قوسٹ بکہ سلامی
 نقلت نکری لطبع نازک
 او صفحہ کو مرد ملک سوارہ
 تنہا بدہ دست عرض حالے

ز نهار د باتکی نقا بی
 پشری ژمدا کو پادشاهم
 تو مطلع نور ذالجلال
 مظهر مظهر الاهی
 دابومہ بحق متصف بی
 دزدید و دید تو لای
 اور رسم قدیم پادشاهان
 واللہ کنہ خوه از تراحم
 او دل پر پان ژمنه قایم
 وقتے کو نکل من او تباہو
 بلکی کرد بت خطا و عصیان
 کا فاکو د خون تن کتا بی
 بند کا سویلیہ قبلہ کا ہم
 تو منبع کوشا زلال
 ام بونہ کدا تو پادشاہ
 در حق مہ عدل متصف بی
 کہ گاہ بکی لدا ل تجلا
 و ان عامہ نظر پر گناہان
 امامہ دلك ہبورد ز انم
 او پہلکہ او ژمن جلالہ
 حاجب ہو کو خدان ہوا ہوا
 انسان خفتین بنقص شیان

صد چاہ کوز بد پر گناہ
 کہ قدری بکی لوی جزا بیہ
 اور نگہ بیڑہ ای صبا تیز
 ای باد صبا بحق معبود
 ز نهار ہنک ژ خاک در گاہ
 تو ترا کو شرنک تو تیا بیہ
 کہ چنگ دکو دکو دلی ترا
 لی سائے زلف نہ پناہ
 ور عفو بکی لوی عطا بیہ
 وان گاہ زمین بہ بوسہ پر خیز
 کا فاکو کوی ز پست مقصود
 بیہ ژ مرا نگر دکا خوه ہماہ
 بیہ بخود کو کہم پایہ
 کای خائن سرمہ رخدار

حجاء لباممبہ بد لکھارا

کان قول ضرار عہد پیوند
 نہ کو کو دکلا نہ صاد قسم از
 حیفا گوز بار بی وفا بیہ
 پیمان و قسم پیمان و سوگند
 نہ کو پتہ مواہم فقہم از
 و بلا کونہ قابل جفا بیہ

دلها بدل

ای طوطی بر ورش شریک
 باری خوشبخت بوی مکتوب
 دلهای کسان در روز تنها
 او بلبل جان و مجلساتن
 انصاف بکی تو جان بدرد
 سردی ز فیض جانانه
 ای چه بی چراغ جا بی
 مقصوده اگر بودت جانان
 لوراته نمونه دار زان
 زندهار چه لادور تو کی
 چوناد بسته خار جیت
 وی طفل طفیل ناز نیک
 قلمی رشیان بوی مکتوب
 انصاف منی بهیل تنها
 مایه تنی مثال بیشرن
 دروازه من بکیره مردود
 نوروز مین ز آسمانه
 ظلمانه دکو ز مرئی نزار
 جانان ز دکاندانه پنهان
 اشیه صورتی صفا
 داجان نکتی ز ته تبری
 تر کار فضیله ته دینه

خارج

جارج صبه دایبی تو داخل
 رفقه مکه تو بدل به سخی
 ثابت به کوران ناخلف بی
 هر چند تو چوی بود و دوست
 قلانه جبانندی بونه دیره
 جزبانه رواندی جان لباله
 باورته زنی لزلخالان
 با پند مکه بتار کیوسه
 هر چند خلیله ای بلا کیوسه
 سبیه ته صد هزار بلبل
 وانه صفت لپش و مردان
 ترکی مکه دایبی تو واصل
 مالک و لچک انت منی
 داواقف سر من عرف بی
 بی دوست لنگ منه لوی دوست
 زلفانه چقا ندی او قنار
 سرتو فدای او خوه مال
 مالی مده هند پان بتالان
 سرکشته مبه بقول ابرو
 کلزار لته د بیه آتش
 صلح جار بکن فغان خلغل
 هر دم حشر بدخ دردان

ای بلبله نه خوځایه بد هوای
اما ژ طیب عشق صادق
هېه پیره ژ قسم مشر هاتان
هرجی کو مخالف هوایه
من پرسته به کمانه لقمان
هرجی کو مشر نه عین ذایه
هر چند او دی دکله دلی کون
دو کله ژ حرارتا سویدا
رابو فته ژ دل دخان و محوم
نینهک خیا بو مسکدر
عور کن نه دکو ژ ارض رابو

قصده اوه بکی صفای
من زانیه بو تر امو واقف
نقوایه ژ فان مله راتان
عینی وی تر بو تراشفایه
خاصیت شربتان لقمان
هرجی وه کو صله او دوايه
ناچار دله دد بوی صوت
رابو تری بو محل سودا
رشو کولسری د مانع خیسوم
آئینه عقل بو مغیر
افران لآسمان جما بو

وی عوری تر شیفکا هنا فان
سیلاب جگړه و سالیگر هات
القصه ژ علتاً د د لدا
شطا العرب فرات جیگون
او چند ژ هتری می ترار
صحرایمی بویه صحف و پستانان
وی بجدلی هر لوی مکان کرت
او بلبله اکوچه هر هولس بو
فیکرا و ریانت لوی پرربال
قداتیه شهرت منبو به
روی روی کر چه هر دو تر بون

خون باری دکو د مهر چاقان
کویا کو بسرا روز و کوه کوه هات
سپلک وه دچو می بلبله ا
هر سپی نه دکو کو سپلکه زبون
شبن بون لودخی شط سپیله
ساحله بویه و کلشون کلستان
وی بلبله بوخوه آشیان کرت
زندگ بدن لوی قفس بو
تیکله و شیان ژوی خط خال
خم بو چغیان مثال عرعر
مانند غزال لیک زربون

عارض قوی لبتک ز نیک
 عشق و محو شکر او بلاکش
 و با وی نما چو آب لو تک
 ز اولفه لرخی شطی خوشکت
 عقل و خرد و شعور انسان
 قطعاً ز فان چو آسار
 رونق چو نمانفتو ارش نیک
 جی و تلسو کد او مشوش
 قطعاً وی نما چو خواب و نیک
 چدر و ش تمام شبه لیسکت
 حسن حرکت قوای حیوان
 بک جزء لبتک همی بریندار

چونامبر ز سید به بهید نیچر آذ ایا محو وز نین ز نید ز نیچر

صیاد شکار حق اخبار
 کور و زک خوشه بفصله آتام
 مشاط صفت جهان دیرن
 فرا شو قضا بضع قدرت
 کوی بومه کوی سرگذشته اظهار
 دورا فلک فضا سرانجام
 تزیین کوی بوعروس آیین
 غبار کوی بو مثال حنبت

هریک

هریک ز نوال کوه و شتات
 هر روض را با صف خلد اکثر
 هر کوه ز رنگ طور موسی
 هر زهر ز رنگ اثر دها بون
 هر دار ز فیض بو بهار سی
 هر کله ز مثال آتشی طور
 هر مرغ سحر بخوه و کیمک
 هر نخل ناکنده هر نگاه کاه
 خرگوش و عو خزال و کور آهو
 کوی کوی و چربین لکوه و شتات
 القصه باقتضای ما ف
 هر شبیهت کوشه بهشتان
 هر چشم ز عین آب کوشه
 ز انوار تجلیات نییا
 هر کسب ز معجزان حصان بنو
 نیک شعله و داژ نور بار
 یک شعله ب تصور بے نور
 هر طوطی و قمر و یک بند یک
 تشبیه شجر و کونا لاله
 او قان قلنک و کبک تیره
 ز و د فرین و نیف بهشتان
 بوفرت صفت عیس کا مرانی

چون بدن

فصل بکون لکنت سیران
 میری کون فلک مطیع فرمان
 راسبے صلاح کر ز شمشیر
 حاضر نہ نین کسک و صیدی
 خلقی کو حنا بصلح کاذب
 فجزی کو نمایه وان علامات
 میران فکرین عقاب بازو
 درنده و آدمی و بهسایم
 دام و دود آده می و حیوان
 القصه قبلیار جالات
 بو حشر کهک و صید کاهان
 او چند ژ و حشبان و کشتن
 پنجه بکن ژ و حش طیران
 کو صبح بنوی قوم بهستان
 بالجمله و کلمه بیتہ بنچیر
 او دی بمرت و بند قیدی
 حاضر کو بون بسا طاربت
 را بود شهری واقیامت
 شیران و برن پلنگ بازی
 فرد کوه نما و شهر قایم
 طفل صید آشفان و رزقان
 فی الجملة نما کسک و مالان
 شفقت نکون لبه کنایان
 کویا کو و حوش قط نهشتن

درنگه دوتنگ و پرند ه
 چایک حرکات نفجواتان
 درنگه در انبور بشیران
 محبوب مثال شهلوندان
 چو کاف و دست و کلا کو پالان
 او شیر و سوار پیر چنگی
 او چند غزال او ان کن صید
 ابدی ند شین و خوه بین
 کشتی ژ خورا برن فقیران
 هین کشتی و کون و هین فکنده
 وان فاه رس و کون پهلوان
 پرندہ پیر اند بو بتیان
 مرکب عربان خدان مکنان
 لها قینہ کور ناغزالان
 خون کوبون بلک پلنگی
 او چند پلنگ او ان کون قید
 بلکی ند شین ژ چه هلیان
 کویا بخورا بون امیران

والتان برستان حبت نیشان میران کو بوم بجمع البون عشق هر دو و نکلان

باغی و هبو امیر ز بدین
 باغی ار می و چوبه مز کین

رند بوبه

هر دو حه ژوی و هر طبودک
 بو شش دست و پود چاقان
 همس بقام سدره سروک
 تشبیه همی دل صنوبر
 تاریخ شرح تشبیه زینبی
 سبغ و رطب انار و پستان
 شمشاد و حنار هم قدم بون
 زمرین قلع دست لب ریز
 مجموع و خضر و ات از هار
 صحنا زنی مجلا کتابک
 کویا به اب ادیب تخمیم

یک قصه ژ جنده و حورک
 کوثر که بوسیدل و ضوان
 طاشده فرشته هر تروک
 صد پاره ژ عشق قد عرس
 او بوی ژ علنا اشمینی
 لب و زرق انار و پستان
 خوش سایه و ردعی بهم بون
 ریچان و بنفشه جمله شب خیز
 سلسبیل شاره و افهار
 هر قطعه و فصل و فصل با یک
 سر صفحه و باغ شبه تقویم

جدول که بو بجل سچاب
 اطراف ژ سنبل و ریاحین
 هدم دکون بیات احکام
 و داستان دیگر ایضا
 او آهوی صید گاه و حش
 سر کله خزال دشت و مردان
 پائینه صید عشق خون خار
 وی شهر و محله جمله خالی
 تنها و تهللیله باغ و بیستان
 زان کوا مانه فی اما نه
 فرصت را بچینه سیران

شکر ف صفت و کله سیراب
 الوان ژ خط و سبزه مشکین
 بختی سیه و سفید اعلام
 او بانوی بارگاه الفت
 سر کشته نهال باغ دردان
 صیدا کو صهو کمری بر بندار
 خالی بوی کوچ و حواط
 بی انیس و پرنه صخر و ایوان
 کور از لوی حجب ز مانده
 داستان بکون و حوش طیران

کافی قهپین ژوان مه هم در
 طبرک مه بهیست بو و باغان
 لی ژار و ضعف و بی مجال
 روژان دکون فغان غلغل
 همدرک قنچ اهل حال
 ای دل و رو داچین نهان
 اورنگ و کون بی توقف
 بلکه نبصاحت و به پندی
 آگاه بنون ژ حال دستیار
 مقصود او بی نه عشرتک بو
 لهاته قباخی او پرینار

لورا کو او آدمینه بی درد
 بنجته فی رشته ژرنک نراغان
 آشفته و رود روی ال
 هفتدک منه بناف بلبل
 در مانگی در من لباله
 بیژا کو هیه مه زندگانه
 زین هانتیه باخ بی تکلف
 آزامه بکت و قید بندری
 نه رایه نه خادم و بیستار
 وی محض مراد عشرتک بو
 دایر بکتون دست خماز داد

هر لاله سپه بونه بارک
 هر دار لجم بونه دا غلغ
 تنها کو خودی و بربک و دکن بو
 دم دم و دوا لدق مرمر
 کافا کو نظر و کو لا قات
 صحنار نری بو هوای بلبل
 قد کو بر ایند صنو بر
 اورنگ دوا د لاخ عردی
 آخی آخ به نا لیون
 صدم کو و کو ژ درد یا هو
 پشموه کون برنگ صور کل

کلنار لقلبه بونه ناز لک
 هر غنچه بصو هستی چراغک
 او سنک زبانه جرس بو
 بی شبه دلی برات دبو کو
 خونابه و چوژد و چاقان
 شایب د کو باب کلکل
 د چما بضمای چهار نور
 او چنده هبورد تو نر کوی
 داران د کو آه بلك و کالین
 مرآت فلک و کو سیه رو
 اوسروه کیرن بدنگ بلبل

بلبل ند شد بینه هفتک
 هندی کورد با غدا نظر کرد
 کای شبهرت عاشقان دگر کون
 پیرنگ دوه صد نو هزارن
 یا شبهرت من دبی چمن هون
 بلبل بکای دحور مشغول
 لورا دعلیل و مردنا کت
 هون قبح ز بومرا دلایلن
 خوشی کلامه هپوژ رنگه سور کلا
 هاهشتیه بومه عند لیلک
 از ژری ز لیل بے نصیبای
 صورند بو بینه هفتک
 جتاخوه دکلا کای دند کرد
 وی مشبهت من نر ریونز کرد
 هون بوچه نرن ضعیف ژان
 لورا و کومن دپر چن هون
 هون ماینه شبه من دمعزول
 لورا دغریب و سینه چاکن
 هون دحا لاداعلیلن
 هلاک تینه وی ژبوخوه بلبل ه
 محروم و سفیل و بی نصیب
 از بومه ژ پجر عدد لیبے

من بد

دایمانه صور ار غوا لے
 چارک بد پامون او بدل خواه
 دز بومه وکی وه زعفران
 ایدی نه دکر من آه بالته
 تفضای داعیه دیدار و ملافات می
 هج بے بتن ژ خیا کرد شس
 کو وصل و کد قاشد د پدار
 او داعیه جمله فرح حالین
 قبای نه دپوژ تف کو مرابه
 او کوه وقار و لجر موزون
 یعنی کوهی مریض بلحاک
 ر و ترا کوشه شهر خلد بدکت
 پیمار بدرد عشق شکران
 بے داعیه نابین صیبر
 بے داعیه نابین چو بازار
 بلکی ژ جناب ز الجلا لند
 او ساحه عین فتح باب به
 عتق کربون خفیف مجنون
 ضعیفی کربون نریا د ه
 سو دای خیال زین کت
 بے تفضیح مریض کهنه بجران

بو قلفلیک د قلب چکلین
 ناچار ز خانی او بدرکت
 او خضر چه تشوقا دل
 قلبی وی دکل وی بوی باغی
 زینا کو شفی در شرف در شرف
 دایم ز خدی د کو کتنا
 ناکه فکر کو هم ز در بهات
 زینی ز امینو شادمانی
 به هتر کت سرچین د لکل
 مدهات تفرجا کلان کر
 کو ای کل اگر تو ناز نیانی
 اصلاند بو دخانی تسکین
 او داعیه خضر بو به برکت
 او شوق چه تعشقا دل
 کپشان و کشان کھانده باغی
 هدم بغغان آه زاری
 هم رابت بیت من به تنها
 بیمار مسیح وی برهات
 ز الحال نما چه زند کانی
 صد پاره چکر عشق بلبل
 سبرک لویجان سبلان کر
 کنای تو شرنک روی زینبی

ای سبل

ای سبل اکدهی بو خوشبو
 بیوت شتر مثال زلف یارت
 ای بلبل اکد تو اهل خالی
 زینا مه ز چو چمانه کشر
 بلبل انم ای نکو سر انجام
 کلید نه تنه صد هزارت
 معشوقه کو مثل وان کلکوز
 او نابته موجب چه در دات
 یک بیت و نسبت مثال بهمانه
 عاشق بچه دی بکت مداره
 او رنگه نکو ز حال خافار
 ریجان ژنه بو به سینه بو
 بیوت کھون هر دو فضول ہنر
 پروانہ شی شمع در آلی
 بختہ مه ز طالعہی تر شتر
 بے ہودہ چارہ کی خون بدنام
 کلشن دوتی دتو بہارن
 ہر چند کو حور بو ملک بون
 لورا کو ہین جملہ عرات
 مستور ز رنگ زین عنقاہ
 بے صبر مزین او چه چان
 مانا کہ توری کو پیش مقابل

کارن

زینا کو دو صد پری پرستار
 حورا کو موثر بو کر فتار
 وی سبز صفت لسنر مینوی
 بی بخت کوی داروی ایشی
 زینا و کو شبه درو مکنون
 فی الحال کوی می چکر خون
 بی بخت کتہ بر بیان بیکاؤ
 سروی کو کھنٹہ بر بیان آؤ
 غنچه ز خورشید و بشکفت
 وی بو پر بہ بلبلای خورا چفت
 کو او خون یانہ رخیا لہ
 او خون صحیحہ یا بطل لہ
 حاصل کو پاشر صد خیالات
 خاصتہ بوی ترز لوف خالات
 زینے کو کھنٹہ بر مشای
 صبد مری زندہ کو بدامی
 را بو کو پیش دست زینے
 قوری کو دوست دست زینے
 مان مرد و کلک لپیش یک لال
 نہ نطق خیرہ قبل نہ قال
 اول دکن بدست اشارت
 پاشی کو ہوں وان عبارت

او چند کلام پیکہ کو تن
 او چند لپی و یک در میان
 او چند قضاؤ نو بہارت
 او چند قضاؤ نو بہارت
 چشم و لب و کند کون و دوش
 رخسار و نرق بر و بنا گوش
 بیک بدل لڑ یک رخو استن
 ہن بو سے ددان و ہن کستن
 او تشنہ لہی ژ و صلہ دیدار
 کودن و کون لیک خیردار
 زینا کو لرخ مثال شمعان
 پیر شوق ضیا و نور طمان
 پروانہ صفت می بظاہر
 جسمی خوہ و جان دوانہ آکو
 کہ کش دیو آکوی ایشی
 بہر وانہ دمانہ ژ بوی زینے
 لہر دو دوی حالدا عیان
 وان دیت د باغلا سرائکہ
 بے پردہ سراقی بے نوائے
 آئینہ چم چہان نما پاک

و ابونه مدینه شده نشیان
 بجزات و کون شر سر شکایت
 دم ابرو صفت حزین و کیرانا
 هر دم و کون قضا و سنت
 هر چند کورفع بوز تکلف
 او کوجه هبوت ز بهر بیستی
 حباد و دلان ز حد در بو
 عشقا کور حدی کماله
 البته خودی بکت حراست
 جوانی بهار باغ محبوب
 خما هبتن افینے غالب
 و نوشتن و هر دو ناز نینان
 وجدان و کون شر نور وایت
 که غنچه مثل لطیف و خندان
 فرضا و کوسنت چه منت
 لیکن افشا ندبون تصرف
 اما ند چون قوی نشیفی
 سر حد نظر اننا مکر بو
 آفا کور منبع کما ز و لاله
 ناکت چه قبولیا نجاست
 آیا دوفی چه مایه مطلوبه
 لب نشنه عشق هر دو جانب

ایدی چه به بیژم ان ترا بنیم
 فکر بانام بر دیزنه ز شکار سر خنیا می وز پینه بر نام بر وقت افزار
 ساقی ملکو کوان بدستم ه ه
 کا فا کو فخور همی و زینتی
 امر عاشق اکد چه می پرستن
 او می نه وک میانه آله
 او جیب حبیب پاک زانست
 ساقی بدنه من ز بو خدیرا
 او کیفک محضه دی بکم کیف
 دار فع بکم خمار و دوشین
 داشته می نبت کو غافل
 باغی که سو پلیه ز با نم
 فکر بانام بر دیزنه ز شکار سر خنیا می وز پینه بر نام بر وقت افزار
 محبور میا نخار مستم
 آخفت لمن چهری برینتی
 اما ز میا است مستن
 او می ز جمال ذالجلاله
 فنوان حدیقه صفا نه
 جامک ز میانه ده و کبیرا
 اسرار که بی خیال و بی طیف
 پیشیار بین ز خواب نوسین
 بیت میر اجل بر سر آ جل

رو شامنه هر چو سی ایفار
 ز بنا هو سلا دی هو سی
 میر هات بر وهندی ^{علسکو}
 دا دای لطله خانه لسا زان
 پاپند بعشق هر دو جیران
 قطسه نکون کو او چه رنگ
 پاپند نکون اغان غزالان
 نیک بر دونه باغی وان طیر
 خلقی کو غزاله و کور خرگوش
 آنای هوی میر تریو زنگ
 میر کونه اکابر خوا طایفان
 هپتر اینم ان ترخوه خبر دار
 من دایه ناطه خوه و عبا ی
 ضرباؤ نفیر کوسه مهتر
 چاقوش صدا و کافه کازان
 درمانده ز پیش سیکفه حیران
 قطکه نکران کو او چه رنگ
 پاپند نکون اغان شپالان
 دام بکرین هر لووان سیر
 خوش کرتو لسه ملو در آغوش
 آغل کو شقان تریو پهن کر
 تشبه بکن ندیم ناسلان

داچین دمک و باغی رونف
 او هاتنه در ساری عا ط
 اما کو در یچه نیک کشاندن
 حاضر که قلبیه خیا لک
 میری بو تار عقل فرهنک
 اینانه ساری زین مم بی
 میر هات و برقه دی شرار
 کبشا به سرخه وی عبا یک
 میر کو کیه او رفی ز ما بی
 نه پینه کو بهر هیبت نک و نا بی
 مم قطر چهی خوه را بنو کورت
 لورا کوثر رحبان بو نف
 دیتن درو بان هر رخا لے
 رنگه فرعه تحت مراندن
 زانی کو نحالی به زحاک
 تاجدین بکر خوه دانه بنچک
 که دانه صدای ز بودیم بی
 پال دایه دبالکی در رتار
 ایفاره نه شمع نه چرا یک
 به رخصت من رفی مکانه
 فی الحال خوه دایه بن لبایه
 صیدانه لین و لوچکر صوت

صیرم تو درانی از خوش بوم
 ای و مه بهیست کو خلد کل میر
 صبر من هات و ناؤ نقیان
 ناچار بدرگتم ژ خانی
 صیر کو خوشان ژ بویره قید
 کوان کو بییم بکه تو با و و
 من دی د ژ باغدا غزالک
 آهوی سپی چاؤ درش بون
 هر لحظه ژ نا قیانتاری
 صحرای ختن تری بقی مسک
 هر چند سپی چاؤ بلک بو
 حناقه د هی قوی نهش بوم
 نیکد بتبای چونه بنچ
 رابوم و کل اوان برینان
 ناکه خوه دی لقی مکاف
 باری نه د باغدا چکر صید
 داو در بهر کو بویه یا و ر
 امانه غزال بو شپالک
 بکن و سیاه بهن و خوش بون
 صد بارک ژ طربان و باری
 یک طای ژ نرف وی یک بسک
 اما بقیاس من ملک یف

لورا کو هائی او نهان بو
 تاجدین ژ تکاما وی زانی
 کو که مدنی می کو لسه دینه
 اعراض کون ژ فی کلا می
 سا قیف شرب شمع خاستن
 دیوانکه حاکمان دبستن
 هندی تو نهانته او عیان بو
 ن بن هائی نک و نهان
 ما خولیه وی عقل چو نینه
 اعیان همی فیکتن نما می
 دیوانکه حاکمان دبستن

را بونا تاجدین ژ دیوانه دوی و میدا هو نهان مال ملکانه در با همیلا

تاجدین فکری کو بز مه بوشه
 هم ز بد بغصه ملا ل
 اما با مشار تو معما
 دستی خوه ژ هو چکی عبا ئی
 دینت و دوسری ژ مسک تا تار
 پرنروق صفا و عیش نوشه
 چو با لقه کو برا چه حاله
 پوسسی ژ می برینرا بیما
 کیشا و حجابک نما ئی
 مانند دوسر بهر شهما ر

کوردای دپاشلا می و ا
 زانی کو قوی خیرا به احوال
 ناکه بغضب کو چوڑ در دا
 کوئی ته چه حال ای نه همت
 کورابه سنی کومن درنگ
 طفل خوه خلاصه دی بچیت^{ماه}
 سرمایه و عمر زندگانی
 مایینه دور طیا بلا ک
 خل قد کک کثرتن آگری باقی
 مال خوه ژرنک قوم زردشت
 آگ کو د کو ته خانو ما فان
 مهم مایه دهیت غمی و ا
 رابو بزی بلز و چو مال ه
 زلاستی دکل خیر و ا
 تعجیل چیه کیه ته دشمن
 ابرو مه دکل فی ماله چنگه
 مال بومن و اثاث بونه مندرال
 یعنی هم زین بدل کرا فی
 من قصد کوان بدم رهای
 از دی فکرتم به آگ آ فی
 دا آگد و کان یاخوه راهشت
 وی کسه نه بکاز یو فغانان

اقوام و قبایل عشا و شو
 آگاه کوبون امیر غامان
 او شری بنز بنه وی هواری
 تاجدین ته دی چه رنگ ادا کو
 رابه تو به حرم سراسی
 زین رابو به خلوت ناخا ص
 استبا و تجمل و د فنیه
 جمله دریا برای و صوتن
 مالی محققن نوای نکوسر خیم
 ز نهار مبه مال حارس
 حجج او وی ژ بو ته بار نر حجت
 بالجله بز بنه بلذ منیع آ کر
 خاله کوسرن سرا و بستان
 وی شته می ژ کوه باری
 موسی طه بحر و خم زوا کو
 داز بچم آگری ندا ک
 تاجدین نما نه حاجل نه پالا
 املاک و جواهر و خزینه
 لونا فی بقیه نینه کونت
 حباوی تکت مروف بد نام
 لورا کو دین ز دست وارث
 تر کاوی ژ بو ته نار حست

روٹاجی پیشی دست باری
 او جنت او قاشد د بدار
 کنگی ژتہ راد بن مسیر
 رہ شبہت فی جهان قافی
 مالی ملہ و امرا ثات تو مجان
 وارث
 ژ ترا کفن بہائی . . .
 ہیرا کو خوشی نلق بکہ مال
 بان صرف بکہ مثال تاجدین
 بان پی بکہ نو بار کی قینج
 آکا ہا میر
 سلطان ولایت محبت
 دست ز کج مال عاری
 ای مفلس آخرت خریدار
 دی بیژنہ مفلسو ہرہ در
 مفت نادنتہ پار بک نانی
 کردی نہ بقی ہسا بیاجان
 حتا بکون دن ہسائی
 بالجملہ بدہ بچین اجال
 فی نانی ابد ژ بوہ خوہ بسین
 او چین بو تراژ صد کنج
 لعنہ مودن نینان
 سرخیل ابالت مودت

کاٹاکو ژ ممکن خلوص
 کنگی دکتن قبول اسرار
 رہ شبہت پادشاہ انجم
 ژ او چند طبقات آسمان
 ژ او چندہ خواص و سخا بان
 ناچار دکت تقور ہر روز
 او پادشہ کو عشق نامہ
 او شری کو و ناشرت چو چاران
 راز ددی میوزینکی
 ہندی نلکھشبو فی بانان
 مفرابن بان ژ خلق ناسان
 نمیت لختت دل جلو ہے
 حق علم اخوہ ناکت اظہار
 تابندہ ژ طارمی چہارم
 ژ او چندہ ماسفہ او مکات
 ژ او چندہ موانع و حجابان
 البتہ دبیتہ عالم افروز
 رو شری بوی نسبتک نامہ
 ناچار بکو دکت ستاران
 سازی کو و سپرد با اقبلی
 ند بوہن بان خدانان
 بر ہدوہ کو بو ترانہ ہر واز

ز بنی نہ کنہ ہی نہ سوچک
 ز نکل بد فان کہا فقہ نکل
 عشاق و خربین دبی نوابوں
 مجلس بہ نواہی ز یوہ ہم ہوں
 باری لچاری نہ بسے بو
 یعنی خبری رہد و یاران
 او چندہ مجلسان کو اندن
 حتے بکوی شرنک ابلیس
 او شری ژ وی حال با خبر بو
 تنہا خوہ کہا ندہ خلوتامیر
 میثرتھوری بغیرت ہ ہ

آگاہ کن بزرگ و کوچک
 مفتول انا ملان شمرغول
 خلشہ حسین کلا بلا ہوں
 مملو شہوای زین و ہم ہوں
 غماز دمر شہا جرسبوا
 تمام و حدود و جیلہ کاران
 او چندہ بہ قمر یان کہا ندن
 صاحب غرض خبیث تلبیس
 را بوڑ جھی خوہ او غرض بو
 القصہ کن او قضیہ تقرید
 بو غرقہ بحر فکر حیوت

پوسے ژ او جیسو سالوس
 ام دی کو حقیقتے عیان کن
 کو امرنا بکن می بخو نون
 ہم صادقہ عاشقہ بز ان قنبج
 شرطے خوہ ژ وی بخوازہ دخواز
 کا کا کو اتی دکی تو مغلوب
 صم فرس و بطل و سنہ صافہ
 حبادہ دی انگور خوہ ناکت انکار
 ثابت قدم رفی اقبلی ہ ہ
 پاشے نوی صاحب کیاست
 حکام ژ جنس شاہ مار ش

کو او خبرتہ خلا فی ناموس ہ
 سر رشتہ تہمتی بیان کہی
 ہوں ہر دو دخلوے کو رونن
 قیسا بلینہ تو بستر پنج
 دی کشف بہت حقیقتاران
 بی راست بیوی کیہ نہ مطلوب
 خاسما بہرا خوہ بی خلا فہ
 ستر خوہ دکت ژ بو نہ اقرار
 دی تبیت کو عاشقم لذینے
 لا یق وی ببین چہ کیاست
 اصحاب سموم مہرہ دارن

مهلت کو دزدن بزبان کوزهر	مهری گو دکن بزبان قهره
غافل خردی دکن ز مهرنا	و غالب دینه محبت و یاران
هر چند لنگ بجز نازی	هر چند دکل بلعب و بازی
جزئی به بنفشه تغیر	کله دکن لته ند بتر بتر
خما هبتن خبی خناس	بدخاه بخیل بن من الناس
تحقیق خراب نه ز شیطان	کایار تب مکه وان قریب سلطان
شطرنج باز با می و میره بشرطه بخوار و کشفراز	
فسالار مواکب کواکب	سردار طواع غوارب
سلطان سر بر جرج رابع	وقتی و کو بولو شتر قلاع
شطرنج و ماه چند اختر	بالجمله لسه بساط احصر
شهادت کدن به بند قانون	نه د کو بهمی بون تنو مستور

میری کو لغیرت دل افکار	شیری شحیتی بد بندار
حنی صلح خون نهان چاقان	ساکن ند بو شرنک آقان
روثری گو مشرق نما نور	آفاق کون ز ظلمتی دور
میرا بو هاته شه نشین	نیز یک سرای ناز نین
رو نشست و کونه پیسه کاران	هسوت کازی بکن ندیم یاران
تنها ز مرا می نجو نند	تاجد بین دکل بران مخونف
ابو طهمی ادی غضب کم	سوجک وی هیله دی ارب کم
ناتب کو ژ من بین و غافل	بالجمله بامد من د عامل
ژ او پاشو فه شهانده نکه تو م خوند	حاضر کد بون کلاب کلند
او چند شراب قند و سکر	او چند ده کلاب مشک عنبر
اینانه د مجلس کراند	کیفی د خوه سر سبر کها ندن

انجام تکام خبر را ن
 میرکونه می بکن و کمر به
 رابه زمر او و مقابله
 مشرطی مه دکانه ای سرافراز
 لی میرشکران هبوجوانک
 یوسف ز ملاحتی وی محبوب
 هم صحبت و هم دمی می بو
 سردار کمان بنا ف کس کین
 او بطل کوی بو حال واقف
 شیران و سراز دقید نجیر
 تاجدین کوی دکا بران همشهرات

کپشانه بساطریخ و نردان
 اید و مه دکانه چنگ حربه
 بیٹک بسرازم مجادل
 هر مه دق ز بومه دلخواز
 محبوب زمانه نکته دنک
 رستم ز شجاعتا وی مغلوب
 هم شاهبف و هم غمی بو
 فی الحال خبر تاجدین ^{راکمانده} ه ه
 رابون لبران چکو و عارف
 هر سی پتسای چونه نکه میر
 کعبین ز بومی دششهرات

فیوورخ و کوردان کویاتف
 زانف کوی موپیند و بانف
 لسه دست بون ز میر تمامی
 زینا کوی لپنجری دبار ه
 بدخوایه بنی چه حبله را کد
 کوی بند و لیسر و چه بد ورن
 هم د بیت فی چار مغلوب
 میرا بو و چو چکای می شزار
 چاقید می کوی رخ زین
 دل مایه لپنجری شبا کانت
 میر ز می تمام شش دست

دین میر و معامی خوه مانق
 میر کونه مو کوی دست تاز ه
 مفسد فکری شروی مقامی
 مهره المیمی لکوی نظاره
 افرند بهمانه یک ادا کد
 هون هره و جهات همش بکو
 حاصل به بیت ز بونه مطلوب
 هم بهانه چکای ش پشینه د لدار
 مفت دان ز دست خوه فیل فرین
 اسپه خوه و دایچه پیا کانت
 هم بو ش میا ش پشینه سر مسیت

میر کونہ می بر خود بخوان
 میر کومہ غرض کسپا له
 مطلوب بش لعب و بند بازان
 بشر طی او به کی تواضرا
 هر چه پربانه دل لبا له
 اولایقته اوی ببینم
 صاحب غرضه وقت دست
 کومن ریه یا می جبان دی
 سرتابه بیان رشم و کوفیر
 طغنه رمی ورنک اشرا کو
 بچار دلی می بچوش بهات

کوقط

کوقط و نینه و کی و کوی
 شزار دیر شه نشین مکانه
 میا نینه او ش نسل پاکه نور کینه
 سرد فتر حور یف ناز نینه
 میا و خبر خلا فی صیبت
 کوه کوه قبلیا غلا مات
 فی ناکس ناکوف بذلت
 رابونه می دو صد غضنفر
 تاجدین چکو دکله برای
 کوشن کای چند بات وسطون
 هون قنچ و زانین او کسانن
 میرم پربادی مه صویر
 عنقا به بلند آشا نه
 نور نینه او نه آب خاکه
 هر چند ملک صفت بناؤ نینه
 کاقا به صیبت هاته خیرت
 هون بوچینه کله نکل حرامان
 دا از بکتم اوی بعبرت
 هم رابویه پی دست خنجر
 رابونه بعصبت و تبا ی
 هون جمله نه سرش نه مسکن
 صاحب انزین و پهلوانن

پانصد ژ و ه چله کن بگو بان
 کوچه و اجل بدست منینه
 حتی کو می بگو کوفتار
 حتی مه هر سپان بگو کن
 صرحی حاکمی فرمان . .
 دستی رده بستنه لبر صیر
 میرا بود دست پی می بست
 اما چه بکت ژ بونه عاره
 هم کورت و شها نده پیش سرهنگ
 هملکوتن و برنه پیش زردار
 دیوانه و مجلس بلا بون .
 نادینه نو بننا چه ضربت با بان
 اماوه کلک ژ دست دینه
 سب صد ژ و ه دی پین بر بندار
 هون دی می کسان نظر کن
 ام نانه مانعی چه حکمان
 ها کورت و دست و پین و نجیر
 تاجدین صرناخوه فرمی خاکست
 جلا ژ مبرک خونند کاره
 کوچسن بکن دقلیا تنگ
 کوچسن کورت دقلیا طار
 بِالْجَمَلِ ژ بوممی دمحزون

دیوانه صفت به اه و فرایا د
 همیانت دکورت ژ بوممی داو
 نقیب و تدار کا تاجدین و برانه با مرر شیرا و سوار باوانه
 سر صبحه کو شسوار افلق
 او هم دطوبله و نه پین کس
 کودی دخواه آتشین درانی
 دنیا صرته تیار و مرخوه زر کو
 تاجدین بدان ژ خلف لالی
 کیشانه درمی بر قصه بازی
 مسمار کورت بدو ژ غفلت
 میدان بدوان کلان بدست کول
 تاجدین ژ توابعی خواه بک بیر
 اشهب کو کشا نده جای ابلق
 اشهب ژ خواه را ژ نو فزین کو
 تیغی دخواه نزر فشان کودانی
 تیغ و کمان چیا بر کرد
 خواستن بدلی خوادان جلاله
 رختی عربی سمند تازی
 هتیار کورت عدو بصولت
 کو باوردان لدر شمنان کور
 تعین کرد و شها نده پیش میر

کوئی ہر بیڑہ میرا آغا خان
 میری اکچہ دور ہینہ
 ام چار بران ہسورک صادق
 انصافہ کوز بدہ ترش صالح
 دشرملہ شانہ دوست نخلین
 مم کوچہ کوز بدہ پرکناہ
 حکمی خوئی لپار شاہان
 ام ہیفی دکن می رھاکت
 ام چار برانہ چار دیوار
 ہر چار سری رمہ وکی کو
 یا مصلحتی تر بوہ چیلکت
 بیندہ فنا کون چراغان
 ابروئے دچار نورینہ
 ہر چار لخدمتاوی عاشق
 مم ماہرہ بخدان دچالے
 فرضہ مرناچکو و تاجدین
 لے عاشق عشق پادشاہ
 ظلمی تو مکہ لپی کناہان
 دردی ددی می رواکت
 ارکان سعادت تاوی ہر چار
 چوکان ارادت تاوی کاشوا
 یان تر مرا بکر قری کت

دام جنان تر بوہ بیشرم م
 رومت مہ نما لسرفہ حامی
 تدبر کرنا بکو تر بود فاعنا دکن و نسا دی رط ساخوہ
 تقریر کو کو تمام قاصدہ
 زانی کو تر بو ترا خرابہ
 میرم مہ نکو تر بو تہ پیشنہ
 زینے بدوان و یا بکو من
 یا قبیح اوہ قسط نکلی حکام
 بیڑی مہ فدا کو و مم زین
 ظاہر مکہ تو اوہ غنا دی
 خاسما کو نشی بیہی مقابلہ
 دردی دخنہ ام لوی بریترن
 دی نقل بہ ہین پچینہ مشاہے
 واقف کو یا بجالی حاسدہ
 کو عفو تر بو می صوابہ
 تاجدین برات تر خوہ مہ پیشن
 یا اوہ ترانہ خصم دشمن
 تاجدین تر تہ ناکلو تر تو ہم
 تشریح کون مہ دانہ تاجدینہ
 چارک فکرہ آہ کو مفساد دی
 در مانا چیم سر بتا ہلا اھلہ

لو لازم حاکمان دو فغان
 و ایک نخو شات ز بوی خوشکست
 یک جانی ز دشمنان جداکت
 که باخوه مکه تو آشکارا
 بشولن همنه او که ب نابین
 استاد رفتن و تامل
 اوقات زمانه کونه کونه
 یعنی شرف و شرف شایسته
 امڈی دلیف نیزه ران
 همن ظاهر و هندکان بخوبی
 وی ملدی شیر و ساقا کد
 یک خاص خراب بیک فغان
 یادی ز فرخوشان خوشکست
 یادی مر با ز ز فوفه راکت
 یا قتیج ای بکین مدرا
 لورا کو بزور ضرب نابین
 اخفاد تغافل و تحمل
 باری ز مراد کن نمونه
 همن رهن ز وان و همن طلا
 دابین به نهان و آشکاران
 راکن هنگام و همن تلف کین
 مصی ز خوه را و سا بر کد

سهند و غلط خلاف یا لانت
 تصنیع کدورت وی هنده ششیع
 او شیر لپن سری خوه دان
 صیر و کود ل بکوب صوبه
 باور کد ز کوره مرد قاصد
 کد قوت بکیم جمیع فرضات
 من شوکت و سلطنت بوینه
 او ناؤ نشان و او مقامه
 اور ستمه کپشه لند هابه
 بیتری مکه بدلی خوه من هموزین
 بی وجه ز من تو بوی وحشی
 بند و سقط غلاف کالانت
 بستن وی بیشتر شبه قرصیح
 اف رنکه فشار کسوت تراپ
 هر ج کوبه ز بوی کوبه
 بیتری مکه تو فکر فاسد
 تاجدین کو درم ز دستخوه
 او شهرت و شان من شروینه
 بخاطری وی من حرامه
 کنجینم از او ازدها به
 هر دو جلال دانه تاجدین
 تا داخازنه کو کو من جشده

تاجدین چکو بعز نازہن وی ہر وہ پن و کی دخان
 قاصد کو روانہ بوئ پیش میر تقی کو کو تمام تعبیر ہ
 شہری و کو شہرہ بون ملام کونن و مود و لنا وی دائم

نصیحت صاحب غرض پر مضمون لاکہ دل پر میر غزیر

ایقاری کو آسمانی منقل دانے و لغان شمار مشعل
 پیچے کو وہ کشت چراغ زرین و مرکب تڑنو لباس رنگین
 میری کو ہمیشہ شمار خرم کو یا کتب و لباس ما تم
 وی بختک و سیاہ معلون کا فاوی دی امیر مخزون
 کو غم مخور ای چراغ دولت کو عمر بدت تڑ بومہ مہلت
 مم عاشقہ صادقہ بتحقیق قلبیہ مر دکت تڑ بوی تصدیق
 مامورہ با مر پادشاهی معزورہ بعز بیگاہ

ہر جی کو بکت لوی عتابی البتہ دینت عقا بے
 حنائیہ او کدی کہ فنار جبا بیہ او کری بریندار
 تیرا وی لدا کئی تہ لہرا او داروی بیہوش تہ پیدا
 او سرمد چاؤ وی تہ کیشا حتے تو ندی وی دل نہ اپشا
 زلفانہ دستوی بی وی بستی عقرب صفتا دی وی کستی
 طوقانہ لکر دنا وی دانے دا قانہ تہ لقلب جانے
 چاقا فکر تہ ہر دو آہو پروانہ فقیر ہر دو جادو
 دیان تو ہر دو کل خبر دہ قیدان تو فکرت بوخو ہر دہ
 ای غنچہ وی ناشکفہ صور کل بشکین قفسی درینہ بلبل
 او شہنیہ تو گانیا فرا ہے او خبیہ تو حشما حیا ہے
 او تثنیہ تو آب زندگانی او مردہ تو جات جاؤ دل ہے

او سپرده کیا کو پر هوا بوا
 او پرده برای هلافت
 زینا کورد و صد برین لجر ک
 بجا کوز جنبش هوائ
 حاجت کو هوار قار ما بین
 او قلزم خمر کل لیسر جوش
 سپوش پری ژ دل پلا خون
 کو یا هزار بیٹ
 میری بغضب کتی لزی
 حاضر ژ روی کباب الفت
 فواتر و مرجمت بکل هات
 مضبوط دپرد با حیا بوا
 خون دوقو کپات و هاسے
 چو حالتی فوت شاد مرکه
 محفوظ دپرد لیا حیا ک
 برنخ ژ حیا نامد بحرین
 سر جوش کل پیرانده سپوش
 هاشیت و کفات جیحون
 محی بو مرژ یا ژ قلب شیشه
 ار مرنگه رثا کلا کرینی
 کبرای دچاوی اشک شفقت
 بیگاف اوی دکل هات

او چند بر اگوی دکل
 زین غرقه خون د لور که کل
 محرم همی فیکت لباقان
 که ای حروی حق شناس عار
 زین باغ ژ کلین و عصمت
 پاکیزه دران صدق ژ بجران
 نازک بدنا لطیف معصوم
 او مرنگه خاک خون تو را که
 میر کو مکوت خیال باطل
 زینی د کرم مکر بعد ان
 اهل حرمه بزین سر و ی
 حتی صبحه مان هر دو خلوی
 میری د کوی مثال بلبل
 بالچله بزین دست راقان
 ناحق تو ژ بوجه بوی قاتل
 زین سرور باض غفتی بو
 لائقه نبوی کیره مرجان
 بجرم بکی ژ عمر محروم
 بے روج بدت ژ جان جدا که
 او بیٹ او ز نبوم قاتل
 طوبایه و جنبه آخر مدان
 چپار و این کین لیسوی

بوشین و شہد خان مانان
 یکہات درتہ ناکھانی
 زینہی کو مرنا ہی نیکہ کت
 بابو فکری دچار کناران
 خلقی حرمی خواص عامی
 اوسیبی سعادت امن
 ای شاہتہ داپہ روح رخصت
 جان چو و بجان متقل بو
 حتی کو بنو زرتہ اقرار
 تشبیہ می ملول مجوس
 اولونہ دچو حناٹہ ایو
 فریاد گہانہ آسمانان
 ہم مود یہ تو نرنڈا کا
 کو پامر بوٹ نو بووح کت
 دی میرد کدیت کو شبہ یاران
 ما تم ز رہ بو بالبحا می
 بی کیفہ مپہ ددعو تامن
 فو تاخوہ و دی زخوہ فرست
 اوروح بروح مضحل بو
 او مای دجس تن کر قرار
 بو حفظ رضا و نام ناموس
 ما بولسرافانیاتہ کپیر و

روحم تہ داژ دل رضا داد
 جسمی بی نوا کوان گرا بنو
 در حال ژ قالب بدرکت
 وان سترک کسرت سراویانے
 ہرجی کو قبول نکت مکانان
 ہونے سفری غلط مخونف
 کاٹا و کو جان ژ تن وونیون
 شاہم تہ دملک تن صلا دار
 روحامنہ فائقان روانبو
 شوقک ژ رحامی بیکت
 او چونیو چھا چاٹ دلے
 دی سیرکت دلا مکانان
 شاہد ژ مرامقر بو نون
 جانان او دیت جان بجان بونا

داستان و بکرو لہ ایضا

حاصل کوڑ پاش اتصا ہے
 کافک سکنی و مطمئن یون
 او قطرہ دقلز ما صفات
 او پرتو متعلا حمالے
 چنا کو ہیکٹہ مو تمز یون
 اونر ژ د بجر مہلکا تان

دم بہانہ ساحلی فنا ک
 فی الجملہ مرکز ترا ہے
 قطعانہ بہ اتصال تحلیل
 وان ری کو برن بجانب
 نینف او جنرٹ بو من
 شیخی و کو از بلہ مریدم
 صر چندہ لبانہ ناظم بو
 بولا ثق فر پاشا ہے
 قلبی و یہ وار یا مقدس
 ہلکرم و برنہ طور سینا
 اینامہ ری ٹی ججا ہے
 کہ چونہ بسرحدی بقالی
 اونرہ کھانہ آفتا ہے
 محضانہ انفعال و تحویل
 باقی کہ یات بذات زمرات
 ہونے مکنہ ہنرٹ بو من
 اوروح نوانہ از قدیم
 لے پادشہک علی ہم ہوا
 مقبول تقس بالہامی
 روحاویہ بنور حق مقبس
 بے سندہ کوم دکا خود بیبا
 اونرہ کھانہ آفتا ہے

چنا

حینا کو من او سفر کر
 ہر چند کو ظاہر اقلی کورت
 کوهانمہ داکم و را ضی
 دان بکرم نکلو و تودیع
 دی از بکرم ژ باوہ رقا ص
 توحید و تدارکا
 ز بنی کو نمانہ وان کرامات
 روشنستو و متباحوہ بو میر
 کای پاود شائشہ روحان
 روٹرا و کو برم م ژ بوخوہ
 مفسور بویم لکشوری غم
 او جات مہ زچان فر شو کو
 حاضر وی دہیٹہ ارجعی کور
 سر ضیمہ بینم لپیشی قاضی
 داہون بکرت دکلمہ شیع
 مرتاض بیم نجبنا خاص
 زینہ ز برقا آخرت
 او چندہ منازل و مقامات
 افسانکہ کدو بیان تقریب
 ہمیشہ بوی فلای قربان
 بالجلہ برت مہ غم ژ بوخوہ
 غم بوٹہ بو مرا مسلمہ

هم بومون و مرجعت ژ بو نه غم بومون و سلطنته ژ بو نه
 داستان دیگر و له ایضا
 شاهم بمرامینا زح اه بومون بخصا قانغ
 رونی تو لغت شبه خسو تاجی زربکیتر کج رو
 بز ما طری بکیره تریب زو فرحی بدیره ترکیب
 سرخوشا ساره روالان چون ژ نوقه پیرو کالان
 اسباب نشا طوکا مرانی آداب صفا و کامرا ^{زندگانی بدل}
 آماده له شربت طعامان ازاره جاریه و غلامان
 پیر که طبقات ثربونشاری دابین فقرا دوی هواری
 مجموع بکه مفرحاتان مخلوط بکه معطر تان
 مجلس به یان بوان مذهب ترلیسه بیت ژ نو مرتب

دافیک بکفن له شکر خند تکلی بهارت بو قصو کو فند
 اقسام بخور عود عبیره ماوردن باو مشک از فر
 او حیو ژ نعمتا بتر بن او قسم ژ حدی ز بده تریب
 حیوانیتا مه بویه ز ا نیک روحانیتا مه بویه کامل
 جسمی مه اکد دچیته چالی روحی دمه دی بکن و صفا
 عقدا و کودا و کت ملک بن اقسام بخور بو کلک بن
 لورا از و مم ملک صفاتن ام ما بیل و طبیب طیبیا بن
 عرسا کو فرشته و راوتیه دامان عروس جنتین
 رآو ترا کوستی نه دایه تاجدین چا و نه دشهر رستن آیین
 تنبیه بکه دوکان سوکان تریبین بکن ژ رنگ بوکان
 بو سله هستان تو بی بی بلا سوانین چندی تو پیشه و الکار بن

سرگرم به بیت و کی لعیدان
 و در کوه او پری فکر بگر
 از پیشه دسم بکی عینا بیت
 این و همه ثبو مراد و چندان
 احسانکه تدارک و چه از ان
 مانند عمارت استی بی
 بقوه زر نکار سر تکلیف
 سرپوش او نیز رین طلا بت
 ز نهاره هر دو بودک ثوان
 کاخا کو دچینه نیف مزار
 عقد استی چه روزه خوش بو
 هندی کو لهرق بدن چر بدن
 هندی و کو کیف خوش نه چکر
 قانون و سان بکی عایت
 دیسان تو و سان بی شاد خندان
 حاضر بکه مطربان مسازان
 هر شبهت مجلات پری بی
 صدوقه حوند کار رنگین
 سیوان اوی خدان جلا بت
 بی قدر مکه پیش چاقان
 داخل نیتر بیت بزار
 ز بی ز اول چه بخت رشن بو

نعمتی بلاستی دکل بی
 مانند همی ز بوی تاجدین
 شوشین بیت او دکل همی من
 وی باز ل خیر ب مکافات
 حتی ه سالی لکی تمام می
 هندی کو بدردی لباسان
 هندی کو بکو دکی قماشان
 هر و شر بنیاشراک
 هندی کو تخت رو بی
 هندی کونوی دکی خربندان
 هندی کو غنی دکی فقیران
 تاجدین دکل همی بدل بی
 تاجدین بو را بکیر شوشین
 شایه بیت او دکل غنی من
 ما بیل مقصد و مرادات
 هندی کو تلف دکی طعامی
 هندی فرخونه عامو خاصان
 هندی کو بلاق معاشان
 هندی کو ملک دکی عطای
 هر و شر تو چند بیان فحونه
 هندی و کو شادکی خربندان
 هندی کونوی هادکی اسیران

ہندی کو حکومتی خبر دی
 ہرج بڑ بوخارا کی خراج
 قہار کوڑ شمنان کی دفع
 عدلا کوڑ بوخدی تو خاص کے
 سازی کو چند کدا دیشی
 حتی خور کی صبی شکاری
 شاہم لہ بت و صیامن
 مانفکر و حقیقیو مجاری
 دافخری بکم لپس زانی
 ہر چند کو من قوی در بڑ کو
 کوری تمہ مقصد امہ دورہ
 ہندی و کو کر تیان تو بر دی
 ہرجی دخر بنیان دس کج کی درج
 زجا کوڑ ظالمان کی رفع
 مظلوم کی ظالی خلاص کے
 خوناز مخالفان در پڑی
 حتی غلفی کری دباری
 وان صرف بکی بنیامن
 بنقبہ لدفتری اچھازی
 دافخری بکم شرمندہ نیم دو وقت کافی
 ہریشیہ وی چرامبیر کو
 دور بت نہ مکہ مرقلامہ کوڑ

تو ہندہ قدر و بیم بہ وقت
 درحق من ہی نکلی عار
 از دی چنار و ورا بیم
 وقتی درم بدی تو دستور
 من ترا لوی بد و بیکر عریز
 ز بندہ کو کرن و صبت آخر
 مید کو ہیر ہی ببینہ
 باور تو بکہ بصدقا ایمان
 کہ ہوت بہرت و کو کو را بن
 پسمانیما بر زبیدہ
 ز بینی کو بہبتن او تکلم
 دابینہ دلیری رحم و رقت
 کاٹا و بہرت ہی بہر بندار
 حتی تکہ مقرر بان تبا بیم
 دامن بکون دکلاوی دستور
 بی پردہ دکلاوی من فشرین
 غائب کر ڈ در حاضر
 کوئی بہرت اوی و نرینہ
 بومہ لہ و می پناہان
 ثابت تو و مم ڈ ہف جلابن
 لہبتا موز بنان
 او مہر و خاف و او تر حیم

دابو خای تپای تافرف
 دابین وستی و صد پرستار
 بالچله بدرکت تیرجان
 صدجار یستی و دابین
 زانی کو نبو مراد حاصل
 او زهره مثال زهره خاص
 کافا کو کها نده خلوه خانے
 او پیکه مبعث علو فرح چون
 دابین کو ساحل صدف دار
 در دانه بی بهائی جانی
 فانوس قفس و مای بی قاب
 بو بحر حسد کو بهران غرق
 خورشید و منجم سیدار
 در دانه بدرکت تیرجان
 هکرتینه او برسم آیین
 بخلوت خاص شیخ کامل
 بو محرم رانر خلوت خاص
 در که فکر تیرجان
 دابین وستی بهنگ دیر چون
 او غرقه بحر عشق خون خار
 در دایه ز دست خوه زندگان
 گلزار بدن و مای بی آب

وان پیر سو کون ترحلق بندی
 خلقی کو دکله می کو فتا ره
 برآنگ تیرسری می عجب برکت
 یک شبیهت روثر یک پیف بو
 او شمس حق کو متصل بون
 کافا کو پیکه مقبول
 او رنگه کید یا منیر روشن
 هم تیری بقی رنگی بخر بو
 ای دید دل نبوی مفتوح
 دافکرنگی کو او حلو ل
 داظن نبوی کو او مثاله
 حالی وی فقیری مستمندی
 کونف کو مدی ترحلق دیوار
 سئو قک تیرسری می بدرکت
 یک شبیهت ز بو و بکا ز زبوی بو
 در حال کو پیکه مضمحل بون
 او صد و بیضی و منعکس بون
 ز ندان طه کوز صحن کلشن
 خونادلی وی بدرقه در بو
 انکارنگی تجلیاروح ح
 یا سخر خرم وجه یا دخوا ل
 یا این قول ضعیفه یا بطله

خوناد بیک لور بینی او مقام
همچینا می مکر م
وی مرشد فتح لوان نظر کرد
همخلو تیا می کز قمار
دایین وستی کو چوت ^{بیردان}
کوتن کو مگو تو را به بهات
اوتشنه لپی ز لال دیدار
هندی که با و دل کشان دن
وان سه نکرن رجیم جانک
وی مرده چراغ ناکهانی
ز بن هانه ز پیشه بو حواله
شیک ز شهود تا نما مه مه
آگاه کون هفقال همد م
قلبی وی د قلب وان اثر کرد
بو پرده کشای یار اغیار
بندی کو او ان د کل خیر دان
روحانته یقین او بے کمان بهات
مشا و اب بنو بناق د لدار
بندی کو کلافی سرشان دن
الان سر می دچو د خانک
دو کل شری دچو به بائی
برری کو قدار بر خوه بهاله

بدیع کو قدار بر جاملی
زینی و به کونه بدی می
شو تا خبری دئی لشیالی
دید لوی قیسو ش شوق ^{را کون}
او خلو تیا و داشت کافی
اقل او بی صدق ^{دریم} ایما ت
وسطا مصلی مقامی
طونک دو کون لدر بیستی
کافا و کو پر لوی د صو هتن
پرفانه کو تو برهنما ^{حی}
پروانه کو خوش خلیای
خرشید غماد کل هلا لی
قصد با جسد نفخت فیبه
بر بو پرسی دوی شمالی
قندیل قفس قیسو کو را کون
را بو نه بنیاطوا فی
مجد بد و ضو باب زمزم
وی ^{استلام} جبهه خوه کها نده
پروانه پر کها نده ز بیستی
وان چند کلام بی کفه کونتن
شمع و نه کو جان قراو
شمع و به کو خوش دلیل

پروانه کو تو دل فروزی	شمع و به کو تو سینه روزی
پروانه کو تو چاره سازی	شمع و به کو تو دل نوازی
پروانه کو پادشاهی	شمع و به کو تو پادشاهی ^{قبلک}
پروانه کو تو حور ذالی	شمع و به کو تو نور ذالی
وان تشنه لبی دبی تکلف	وان سوخته دبی تقرف
اورنگه دگر بیکف صحت	لیک عرض دگر کمال الفت
دا بینستی و او پرستار	او بند یو و حبسی و گرفتار
سر کرم بوین بگفت کوی	سر مست بوین شر بنه بوی
وان کوته کو ای جگر خون	ام هاتنه دا بنی تو محبوبون
ز پی بوسبی جوانیانه	میر بوسبی ز بونیا نه
میر بوبه ترا خدان تر رحم	ز بن بهان و دکله کو تکلم

کو تشنه

کو تشنه آتش آب حیوان	و رخساره هاتنه سره لقمان
مجنون خو هاتنه بانه لیلی	کو واقف بهاتنه بوته عنبرا
کو بلبدل کلش بوته حاضر	نیلو فری مهر بوینه نظر
پروانه شمع وی ایلیا	و سر درد هاتنه سره عیالی
دیوانه صبه بوی بهوا عی	بیگانه صبه تو آشنا عی
حوکونه جانت و دل در دست بو	ز پنا کوته دا نما هوس بو
چاوانه دق و بهانه با نه	دنیا به دنیا به هاتنه با نه
ارزان مفرغ شو عمر ضایع	بی هو ده صبه بجان باع
جاما اجلی حتی ننوشی	نانبیدی ز بوخوه جان فروشی
دیسان خو به عقل آشنا که	ز نجیر جنون بی رهبا که
لولا فکر من مه قیدن زنجیر	را به بمیرا بچشمه شیر

صاحب کدم خدان عطا یہ
 ٹیکدانہ زبویا و احباب
 ثابت قدم لدعو تائے
 در حال دما بچی مقابل
 وقتی کو بھی ہستنا و ہند
 ان ناچہ خصرتا چو میران
 او میر و وزیر یا مجازی
 بالجلد بطلال و بی بقایہ
 میری کو مرت ہبت نہ میر
 ام چون حضور میر میران
 شہنشاہ میر و پادشاہان

ظلاوی سرہا پری ہما یہ
 حاضر کرینہ بساط و اسباب
 رودائے نجات و دولتائے
 چاوائے زوی مرادہ دلخوان
 اورنگ کو اوی خرد مند
 ان ناچہ بندہ اسیران
 او شہد و خیال بازی
 بی عاقبت ہی فنا نہ
 معزول ہبت اوی اسیرہ
 وی حاکم حاکم و فقیران
 بخشید یہ تمہا کناہان

بودہ وی بکنت مراد حاصل

اورنگ کو اوی خرد مند

ای چکری

ای چکری نیکا چما بی
 فانوس بدت کری مطلا
 او میر و حکیم و ذالجلالہ
 ترویج کرت دعا طاغیب
 باکوش و باغ و عزت نازین
 حاشا کو دنی سرائی فانی
 حیوان ام صفت ام بکینت نائی
 سردامن و سرنگوت مردود
 معبود شرمہ حوبر ر غلامان
 او منتظران لرحلتا مہ
 لی جنبہ عاشقان جدا یہ

تیرا خواہ نما بند لفظ خا ط
 شیدا ز مرا کوی تجلا
 بی عزت تغیر و نروا لہ
 تابید کون با مر لا ریب
 صد شکر کو بکر و سرفرازن
 بی حنت و عدت و چاودانی
 بی بیہودہ و مسکنی فنا و
 شرمندہ بچیند پیش معبود
 تقویٰ کرنہ باغ رضوان
 فخری و کن او بدعو تامہ
 میاں لقای کبریا یہ

عالمه او شرب باغ رضوان
 هبفی دکن ام اوی شرمعبود
 کافاکو اوی خبت آخر
 طیری کو قفس لبر قیوی
 دستی خواه د قید کله کشاندنا
 شهباز ش قید مرکز افراش
 نخلقی کو به اصل بد سر شوق
 چله سال تو خنطای بچینی
 پرورده بکی به اقتاب
 هر و شور ها وی لے بکرک
 خدمت بگری بهندوانه

ناکجنه وی چو حور و غلمان
 نین مه بغیر وی چه مقصود
 درگاه قبون لبر وی حاضر
 او شرنک فری و کی بنوی
 چنگی دردی خواه راوش اندن
 پروازه کهانده ز العرش
 او اصل زوان قه تیه شوق
 صد آف بدی بهنکفیانی
 هر دم بره نیخی لے کلابی
 قه فاصله وی شرنک کرک
 او بونه دبیته هندوانه

دافکری نکی دما کو ببردت
 او غیر شطلحی شردت ه
 مثل اسراجام بنه آدم سبب ظاهر صوره حال

آگاه ز حال دور ایام
 افرنک کونه منسراجام
 کو پرکی مهر دار عاشق ه
 قولی شرنک صبح صادق
 وقتی و کو د بو مراتب
 روحاوی د بو لجمت غالب
 اسرار د بون لوی دیاری
 پنجره د کو لعرش یاری
 غائب کو د بو لعامله کل
 غالب کو د بو لعامله دل
 قلبی وی د بو ش سرتوح
 هر لحظه د بو بکشف مخصوص
 ظاهرا کو د بون شوی کرامت
 اکاه د کون خدان مقامه
 وی پیری بخون اکو بالهلام
 کو چومه دیار باغ رضوان
 افرنک کو حقیقت اعلام
 من دی دو هزار حور غلمان

بالچله د قطر گ عمل دار
 یک شبه بکو بتاح وین پر
 چو کانگی حینر ان دست
 من کوه فی ای خدان مراب
 کو شیخ تو ما نزل کیم
 از مشرک می نرینم
 او قطه کوهست طبق عیان
 ان لیره امین و دست بدگام
 هر چند بشکل پاسبانم
 من کوه وی ای نکو سرانجام
 هر چند که ما کدیم عامه
 او قصه دیون دتر شهوار
 وسطای لبردی مقرر
 اما چه بکت نزل او چه کسبوا
 آبا تو خدان یانه صاحب
 از او بکوی کو قابو چیمه
 لولیره به آستان نشینم
 یک یا منه حفت طبق دوان
 لیکن د فی ملکی حصه دارم
 اما بملکات شریک و اینم
 واضح بکه حال بوفه اعلام
 باری بچه دانه او مقامه

کو شیخ

کو شیخ تو هیز بنوی عارف
 ان کی بخیر رقیب وان بوم
 من او نردنی به پاشقه کیشا
 خوشی ددنی لوان بدر دان
 او چندمه دانه وان سباست
 لورامه لفر وان وان خبر دان
 او هر دو چهرات لهف هونیم
 حتی و کو بر ندی کو بیکی
 او ظره بوان مه دایه بردان
 من دایه وان بتون بختک
 شیخ مای لکوتنا وی که دیر
 آما ددی تو بوع واقف
 لیکن بنظر جیب وان بکوم
 منقار کون بدر دایشان
 منقاد کون بداخ در دان
 حتی کو دیون خدان راست
 حتی که سر سخره تی بدر دان
 او ضره لفر هو تو بینه
 تابینی چو لاد کی ش بیکی
 کیشانه با آسمان ش گردان
 وان دایه ش باغ خشتک
 کو ای شقیق عاقبت خبر

تاجدین کو کشتی بی جنابت
 کو عفو کرد او جناب باری
 خلاق خرابی و خبیثی
 عالم کو دست خرابی امن
 کشیم وی تر بو نظام عالم
 ظاہری کی ادب قباحت
 شولن ہنہ ظاہر او خرابین
 یک عدلہ تصویر بی چفائی
 بی پرستی و موز حکمت
 تو ز بیع نکر لغام و ناسان
 اوسروی نکر ز بومہ معلوم
 باری بوجہ کہ عنایت
 بوجہتی و نہ چونہ ناری
 بختیہ و جنتی نقشے
 عاجز کہ بوفساد پامن
 بوجہ احتیاج و عالم
 باطن بوی راحت او قباحت
 فعلت ہنہ صورتا صوابین
 یک قہر و کسوئی و فائی
 بی سرتگی او کنوز قسمت
 مخصوص وی دانندیم و خاصان
 ہن محرم ن و ہنک و محروم

صد شکو ازی خرابو تاجدین
 محروم نبوت بہ پرکنا ہی
 ام دوست بدل بہ بار قنجات
 او قنچ و قنچی دزانت و
 ہندی کو لوٹ بکی جفای
 ز نہار مہبہ محب خرابان
 کو دوست بی بی بکن نہ دار
 او ہنہ خاصہ عاشقانہ
 خلقی کو و کی بکر شقیہ
 یان شہرتی تاجدین جبار
 معفو بکت کوا متاوت
 مختصا بتعلقا مم و نرین
 بون مظهر رحمتا الہی
 یا قنچ بیہ نیاز قنجات
 لورا کو خرابی نرانت
 اودی بکون و بدل دفائی
 نہ دوست نہ دشمنی کلابان
 ورودش منی دی بکن بنیار
 او مر بہ راہ صادقانہ
 فعلی دوی جملہ ناحقینہ
 قتال و دل آور جگر دار
 معفو بہ بن بہمتاوان

تقویت وان تقدیر کار .
 از مره حقیقتا لطیف
 از عات بکه مستی مدرس
 دشمن کو ز عشق بهره وین
 اثر نک تعلقات فیسان
 خاسما کو محب به بینه محبوب
 حقا کو شنی وی حق و نرانت
 اشبات خواص
 ای مستمع و مثال تسویل
 خانی کو شام عشق دین بو
 او چنده فحوا راوی نهشتا
 تبعیت وان بکت سزاوار
 از عات بکه نکتہ ظریفه
 تخمین مساحتی مماندس
 بسردوست ندی دمعتبرین
 بس چندک تقو قاجیبان
 او طالب حق به بیته مطلوب
 قط غیری کیس بحق نرانت
 و کمال عشقه
 وی مجتهد قیاس و تاویل
 او شوره شراب بی شربین بو
 آگاه غاوی ز کفتا ر

مستاینه اوی بکیف مامور
 مخموم و باده نوش سرخوش
 هرچی کو دبیزیت او هوایه
 اونی نه حلال و نی حرامه
 ظاهر کو ناچمال عشقه
 عشق آینه خدان غما به
 کوردی عربی دری و تازی
 هندک ز خانه و هنر دهنان
 بو هستی و مهندی سلیقی
 خرمهر و مورک و مراری
 شربیع کون و کی بجوکان
 دیوانه او بفرغ مغرور
 لو باده فروشا او مشوش
 کد که بدنی هوای ناسوایه
 بی پرویه نه بی مقامه
 ثابت کو نا کمال عشقه
 مرشید صفت خدان ضمایه
 ترکیب کون بهزل بازی
 هندک د بهانه و هین د بهتان
 هین لعل و هینک ز زیو و نریقی
 هندک د شفاف و هین د طاری
 اینانه بقصیری و سوکان

هن قصه و هن ژوان مثالن
 هر قصه ژ حق بهر میندن
 لیکن و غرض ژ کفت کوی
 غافل به عشق فی الحقیقه
 خوش جوهر و حسن کما به
 صعبید کو صفوی جلا نه
 او جوهر و ان دکت مطلقا
 هر چی کو کسک دکت ارده
 آینه عکس بی مثال
 کس نیه ژ ایشو بی خبریت
 هر کس بیگنا بقیاس هاندا خو
 بند ک و حلال و هن حرامن
 هر امثله کد بزایه پسندن
 مقصود ژ هنده جست جوی
 ای راه ره اقرب الطریق
 قدری سهوی بزای کران بهایه
 قلبی دکو قلب و یا قلا نه
 او صیقله و ان دکت مجلا
 یا عشق مریده یا مراد و
 کنجینه سر بی زوا به
 ممکن کوش زوق بی انشربت
 دی صرف بکت اراد تاخو ۵۰

لی اکثر عامیان

نفسا

لی اکثر عامیان بزایه
 او جاهل و احمق و سفیلین
 ناچار دین لعشق با یح
 هن عشق دکت بعین دینا
 او هر دو جلب دین زیانکار
 محروم دین ژ زوق و پدار
 بیان لغت نامه
 از عبارات دانشان
 اسم نام الله خدا اشباح جمع اشباح معنی علامات آماره ام
 کننده ضربی ابداح انفا ایجاد کد دن چیزی آوج بلدی
 استطاعت ای قدرست آتشکه مکان آتش ادبای بد
 خجی اقبال نیک خجی انقیار ای مطیع اصفا ای کوش
 کد دن انضای کد اشتن کلید تاج ای شراب ای باکره استیفر

این نام قماش سطر او با شوای لوند اتحاد ای یکانگی ادنا ارجع ادنا
 ارزل این مردم ادنا ارستالیس نام ناکیمی اباع ار بیاله اقصوا
 ار عیب آیین زینت وقاعده اشقام ار غلبه او رنگ تحت آجل
 آجری که رنگ باشد اکیس در همان کجا از هار جمع شکو فاجا
 ای اشارت این ار ناله انیس ار مونس افلق ای صبح اشهب
 ار اسب سفید ابلق ای اسب پلنگی ادیم ار اسب سیاه استلام
 ار بوسدن حمالا سود ار اردت ار محبت اقی مردم بیخط احلاط ار
 صف اسود بلغم و خون انفکاک ار جدا بون اخشیج عاصرا در
 انامل کرده مای انگشت فضل الهاء بدیع جمع بد عست است بدیهی کلام
 سیملا حظه گفتن برهان او دلیل بر رفع ار بجز و پیش بر رخ ای پرده با
 صرینده بینات بیان کننده پیلور ای جراحی بیاضی این نام شکل اشک

اشکال رمل پید ار صحرای قراط ار حکیم بر چسب ار مشی بدوسی
 ار قریب بذل ار لطیفه پر خاشی ار چنگ بلوا بلا و مضائقه بون
 نام پهلوت بد راو ار کورن بحران ای حالتی که مریضه مخرک
 باشد و روز چهارم از بیماریست بخت ای ستاره و بده ار حماقت
 بدسکان بد ظن بجزین جای که نیل مصر عبیان بجز میرو و زانجا
 کدهای می آ و زله بجزین میگویند با کومه یعنی میو در تا زینع
 یعنی نوبار فصا لک التاء تحیر ای امکان گرفتن فضل ای اندر
 ضلالت می بر تقدتس ای پاک و توصیف ای موافق یکد یکد سا ختن
 تعداد ای شمار تعداد ای قبول اشما کردن تقاع بقاع آمدن تمنع
 ای فائده بر گرفتن شریف ای خلعت مردم ای عناد تعصیب
 ار غیرت تصفیه ای صاف کردن ششیج ای پاک کردن و فراخ

کردن تدوین این صفت کودکان کتاب تشیع ای سرزنش تو امان
ای همزه کات تواری ای محفی بودن قصر پند ای تغییر کردن تقریر
کوفتن تقریب نزدیک بودن تفرح ای غاشا تدویر ای حبله
تشخیص ای معین تلخیص مختصر کففت تقسیم ای مهیا شدن
اسباب تو سدا ای وسیله خاتون تو لای محبت بترار بودن
بتهوای کبک چیل تجسیم ای ستاره گرفت تمکین نام رسم نرانه
ای نغمه تنگینه ای پاک کردن نرینه ای جای تهور بفضیله آمدن
تقریر ای وداع کردن تشیع ارتباع بودن تمامه مبارک باب
تسویه ای تزئین تلاشی فصالحه جیب چنان ای قلب جان ارجنت
جنایت ای جسم جنون لم نر لنگر غیب جادات آنچه بیروج باشد جاست
ار ظالم و خونخوار جوهر و عرض از لازم و ملزوم بیکدیگرند جویم اریکل

سوخ جیح از زخم جلدی نام برج
که در آن چاه می نکرند یک هلال درو
ای زرق صاحب خار کونیکی فصالی
حده نام مشکلی از اشکال وصله خلد
حیرت بودن ای پیره زن حامی حفظ
بدجی جهلم ای کودکی خانه حاجره
ای خند مکار خلد ای جنت خلخ
خواتین جمع خاتون خنای
خب چیزی که پنهان کردن
ای پیرزن خارق ای مخالف
ای دماغ خناس ای نام شیطان
چاه خشب چاهست مر زمان
می بیند جلیس اینستین جوشن
الحاج حاجب و کمان حله بقه ارباخ
ار لفا خصیصه ای غایت پسته
کننده جنای ای حامل رحله نام
ار مانع فصصه ای لقا خانم
نام شهسرت خاوندی مشرف
نوع از ابرایم خبله جنوفت
خرچنگ ای بیخ سرطان شینخو
خداع ای صاحب حبله خیشوم
حرفه ارد در بدن سوراخ شدن

خلود ابدی بت خدمت ای خراب
 یعنی نارسه دخل ای مغشوشه در آیت
 دو دمان ای او جاغ دخته چیزی
 دمن صحرا یاره دور کننده دور
 دله ار صاحب نشینو دقن داف
 داعیه امیل و خواهش دامای
 الوا و صرفی نام مختصا من نر
 روفت ار مهربان راج
 دل را مشگر ار سازنده رفق
 ار شراب صافی فضلال الذاء
 ار تیز و صدای نرم که از پرده

فصل اول الدال دوار ای کننده در
 در ک کردن دو شیزه ای با کسره
 که پنهان کرده دبیر ک او کاتب
 نام مرضیت دو چار ای مانتا بون
 درند ار حیوان دو حه ار چمن
 چیزی که بزرگ خفت باشد فصل اول
 بوجد که در شب معراج از ان فر
 ار می راج دامن کوه کتت نار که
 قفس رایگان ای مفت رحیف
 زاع ار میل ز برعه ار صدای تیز
 ساز بیرون میا بد ار ک پیرن

زجاج شیشه ز فاق امرن الا کدون
 ار نام قبله است ز نکلر مقام موسی
 کننده سلا سلاجع ز بخیر سرمد
 جمع سعه بطیله ار نام قبیله است
 سبل ار کشیدن سماک نام منتر
 نازک سر سال نام مرضیت سالف
 سویدا استا هیه که در دل می باشد
 فلک ستار امر آستانه آهنگ
 کننده فصلاک الکن شفاق
 مشعبه ار تار نهال شهنشاز ار نام
 پادشاهی یعنی شبه شمله ای

بکارت زور ار زرده چوفه ز ز
 فصلاک السابن سبانه ار سر
 ار آنچه لونی و ابد باشد سعده ای
 سیاه ار جاری سبکه ار شیشه درام
 از منازل فرسپنده سوار فاش
 ار کذاشته سیناه بخت بودا
 سور نام ار عبید سبع شاد یعنی
 ار چادوش نسخه عالم صخره
 ار مخالف شاد آب ار سرب
 بک مقام از موسی شاد ار نام
 چشم کوسفندر شقامت ار شوک

شهادت ارز بر آشتون جمع شدن
 صنعت صعا لیک جمع صلوات بعلی
 میدان صیبات از کثیر القوت
 از لازم و ملزوم بکده بگردند
 و صفوت از صافی صاعدار
 صومعه از معبد خانه سعید
 از ریکه بخردان فصل الفضا
 فصل الطاء و طنار از کثیر
 نیز آمده طرح از رسم و بنیا
 تابع طیفه از ضیال و وسه
 هنرند فصل الفضا و ظلام ضد نور
 و حال فصل الفضا صناع جمع
 فقیر صوت از صیبت سخن از
 صرخ بیهوشی صورت و هیولا
 صبوح از صی که در صبح می حورند
 آنچه صعود می نمودند بلند می
 خاک صاعرا از ذلیل صباغ
 ضمه از هدر ضیا و از روشنی
 انظر و نظافت و استهزا و
 طنطنه از های هوی طفیل از
 طارم قره چادر طلیح آنکه می
 فصل العین عرض آنکه بر جوهر واقع

میشود

میشود عرفان اهل معرفت خصات
 خنرا با کمره عاجله تعجیل کننده
 کناهان خبور صاحب غیرت
 غضنفر از پیش خنفره از پنجه
 از شرابی که در شب خورده خدار
 خدار ظالم خباز زبان خرنبرسی
 غاری از باطل فصل الفاء و فر
 فیاض کثیر الفیض فیض بخیت
 قلور نوعی از ماز باشد مقارنه
 خلقت فانیز شکر فلک کشتی
 فتورستی فضیلت رسا و فورا
 در جمع صاعا مع عقیق از بیکنه
 فصل الفایض غفار ستر کننده
 غور از قمر علمان جمع غلامان
 غاز کله کونه از سوراخ غبوقا
 چاشت غذای خودت خنج نازه
 طبع غل از نجیر غرا از منور
 است ابتدا او کتاب فخران
 احسان قالیق از شفق کننده
 دل خاشق بلند فطرت اسی
 فد زانه دانا فرو فرسک از دانش
 شدت و ساعت آهوه فضول تمام

قمر شوکت نجاش کثیر الفحش فلهذا
 روم قمری نزدیک قلوب جمع قلب
 والا اباء و قبطا ارنیت چهار کلبنا
 ارسینو قبضی ای اخگر قلاع کننده
 قنوان ای خوسه قوای حافظه ای کوانند
 کاظمه آنتت فرومی رود فصل الکاف
 نام پهلوان کواعب اس باکره کبیر
 کم چند کور حمار و صحنه کباست
 کبها یفیه جله آن جله با عقل باشد
 اسر عالم الهی نجه ارجبر لیبان
 اسر قطعه نور فصل المیم مطلع
 القان قاصار صاحب التیجه فی صیاد
 قبقبل ای چپ قبان برابر قلاشن زین
 است قانی سرخ قارور ارنیت فروج
 قواجع قوه قلفه اس حرکت واضطراب
 قوا ای ماسکه ای اماک کننده قوای
 کتر ارض زینه کسی پادشاه عجم کودرن
 نام سلاح کلنا و اس کیلا سه کیف چکونه
 ارزیریکه کلا ارجاش کفتم ای فرود بر دل
 فصله الام لاریب بی شک لاهون
 ای نام شکله از اشکال وصل طعه
 ای جای طلوع نمودن مضمون ای

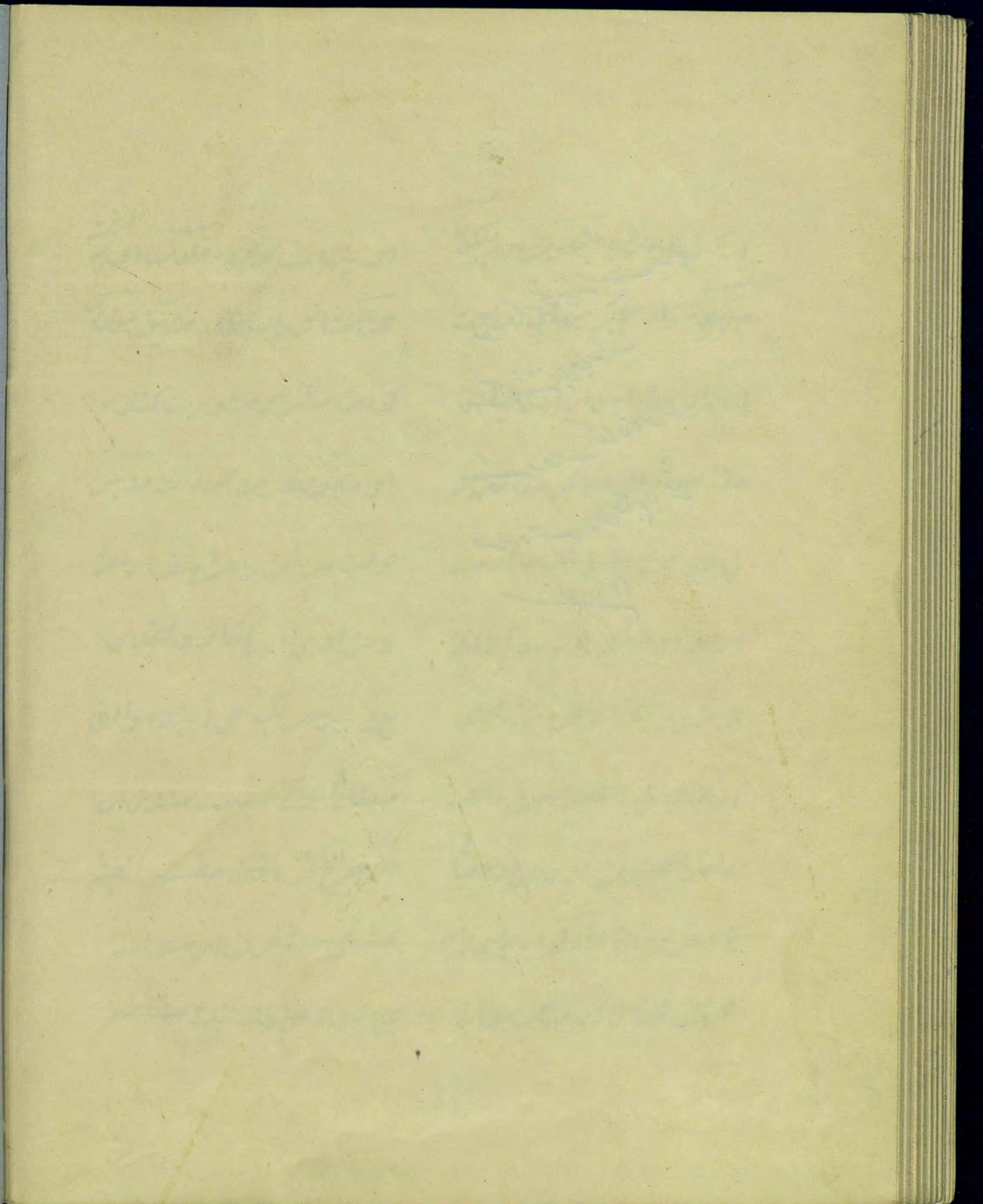
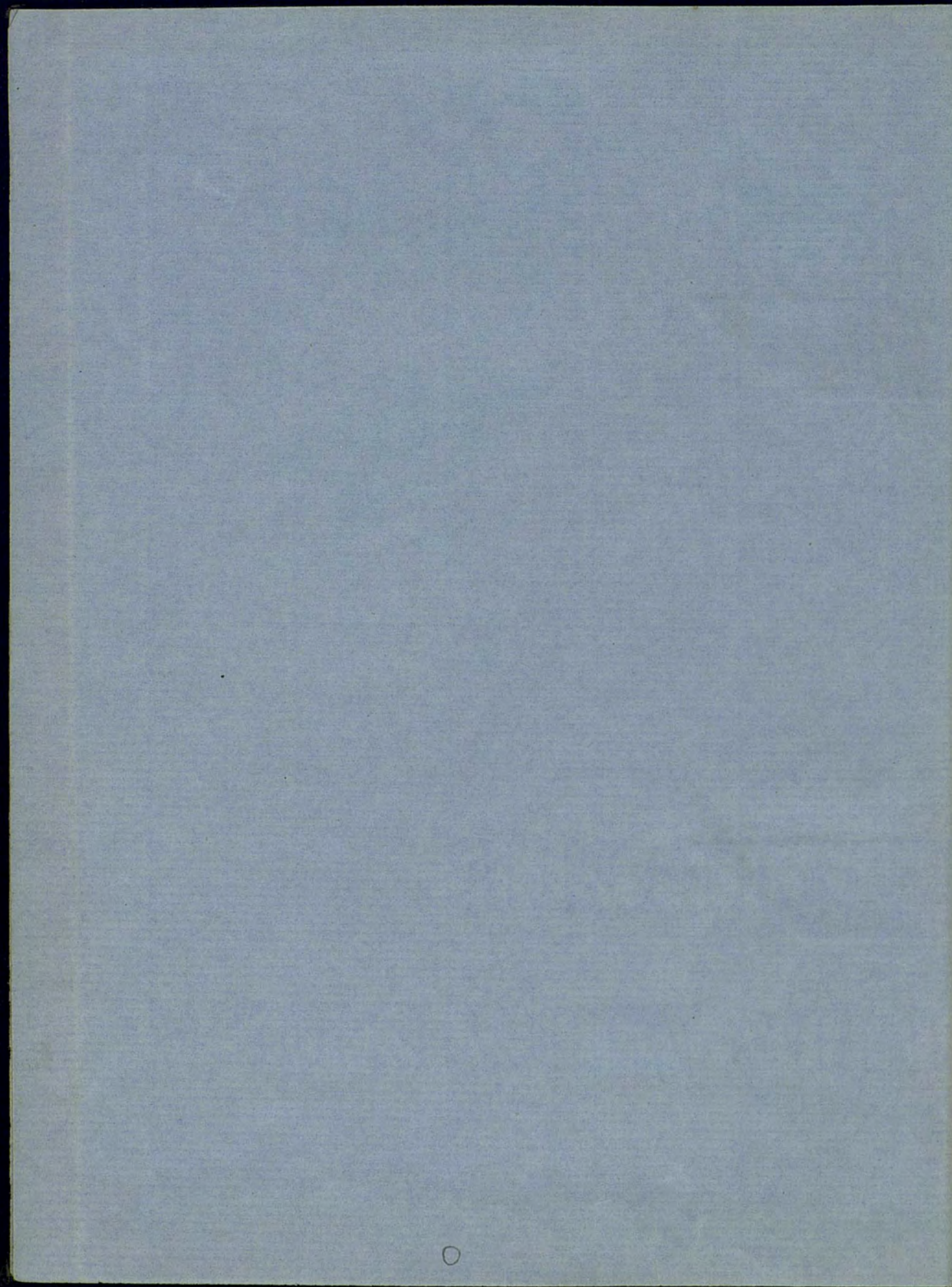
بمعنی

بعنی مسلمان جمع مکتوب مشهور
 عیان شدن کات مفید ای فائده
 اسر رسم و طرح شده موسم ارم و اغ شده
 مقالید مفا مظهر اسر مکان ظهور
 حلب شده معادل بربر مجزوم ای سید
 ممکن ای بوسه گاه بعنی مکانی مؤدل
 مرهبات اسر هیبت مه ملطخ نخور
 اسر مخلوط معصر اسر بنیره خانه مذاب
 درونشانیده باشد مصنع اسر صنایع
 اسر بالابنده مشهور بیکیه مسعد
 چیز که بر مرز و ابا باشد مناقب
 اشکار مکاشفات اسر کشف و
 دهد استفاد فائد کثیر اند اسر اسم
 موا لید اسر نبات و معدن و حیوان
 مظلم آنچه در چیز رنپهان شط مجذوب
 مخد اسر ابور مبرهن اسر روشنی
 منال بعنی مال مستور اسر راست
 اشر شده مللاج جمع ملت مفتوش
 اسر کذا خسته ماصع زری که جواهر
 صنعت مدامی منجور مسرق
 اسر صاحب استعداد مرموز اسر
 و وصف منقاد اسر مطیع مسلوک

ار کتیده رتو مشکون ای پر کلنوفا	ای پنہان کردہ مقلوب ای بر شتہ
صیغہ تار صیغہ منہابی از زحمت	مختارنا کردہ مکمل از من بین موافقا
ار بریز مقیاس ار آلت قیاس	کودن مشیر ای مشورت کندہ
مقراضی امر قرض کردن معرض	ای مکان عرصی کردن مدبر
فی دولت مقبل ام صاحب	حالت مردان و مرابہت قرار امر
مروق ای صافی کردہ و بالاندہ	و مزاد ای از بازار و متحدی
ار قبول اتحاد کونہ مجتد	یعنی بر سر یکہ ہی آیندہ موافقا
ار صاحب الفت یعنی ماہ	مطالبا یعنی نسبت مند لاس
دامرہ محنون ار ر ہوانہ مصباح	ار چراغ قر و خئی مقبض از چہرا
ع بر فرو خئی مائل ار جاری بار	کشائی مشغوف ار سوختہ
محبت مختار ار متبرک موافقا	جمع مولا منوار جنبہ مشاطہ

تزیین

لوگت تاریخ ہزار نسبت یکدو
 ام کو کہتہ چہ چاراز
 پیشہ روز گناہ کاران
 حرہ حسن لاجل حکیم باشند
 ۱۲۷۷

10

В рукописи 98/геленберг
лоцент) мунит
30.V.53. Аллер